

Хрещатик

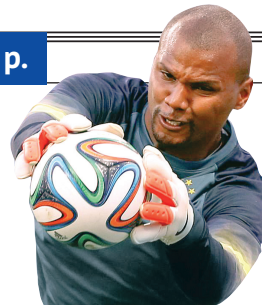
+ TV-програма

газета київської міської ради

№85 (4485) | четвер | 19 червня 2014 р.

Максим МИКИТАСЬ:
**«Київрада має повернути столицю
на шлях розвитку»** стор. **7**

**Перші несподіванки
Чемпіонату світу
з футболу** стор. **20**

Війна за мир
стор. **4**

**Нові тарифи — старе
ЖКГ**
стор. **22**

**Цитадель моя,
я збудую тебе
у своєму серці**
стор. **8-9**

**У місті провели акцію
"Краплина життя —
це я"**
стор. **2**

**«Київ Модерн-балет»
підготував прем'єри**
стор. **23**

НОВИНИ

З 1 липня вартість проїзду не підвищать

З 1 липня проїзд у комунальному громадському транспорті не подорожчає. Про це під час брифінгу заявив перший заступник директора Департаменту транспортної інфраструктури Іван Шпильовий. «Це неправдива інформація, немає конкретної прив'язки до дати. Це не відповідає дійсності. Такого не може бути, щоб департамент не знав, що тарифи підіймаються», — зазначив Іван Шпильовий, однак додав, що здорожчання вартості проїзду киянам такі потрібно очікувати: тарифи на проїзд доведуть до економічно обґрунтованого рівня. «З 1-го числа підвищилася вартість електроенергії, плата за енергоносії. Транспорт, який використовується, в основному іноземного виробництва. Курс долара зріс, а отже, й піднялася вартість придбання запчастин. І тих коштів, які перевізники збирають під час роботи, недостатньо, щоб можна було утримувати підприємство. Тож за такої ситуації необхідно буде повернутися до питання перегляду тарифів до більш обґрунтованого рівня. Але питання, що це треба робити вже завтра, не ставиться», — наголосив пан Шпильовий.

Патріарх Київський ФІЛАРЕТ: «Церква закликає захищати свою землю!»

стор. **5**

В Києві з'явилась патріотична набережна

стор. **3**

Оновлені магістралі

стор. **2**

Оновлені магістралі

■ У столиці триває ремонт дорожніх покриттів вулиць

Літо — не лише гарячий сезон відпусток і відпочинку, для працівників «Київавтодору» це найнапруженіший час, коли роботи ведуться без вихідних і «перекурів». Через скромний бюджет у цьому році ремонтники не розпочали нових масштабних проектів із будівництва нових розв'язок та автошляхів — увага зосереджена на капітальному та ямковому ремонті вулиць.

Наталка МИКОЛАЄНКО | «Хрещатик»

ЯК ПОВІДОМИЛИ «Хрещатику» у КК «Київавтодор», у трьох районах столиці наразі триває капітальний ремонт дорожніх покриттів вулиць. Зокрема на завершальному етапі облаштування проїжджої частини вулиці Куренівської у Оболонському районі. Також шляховики вже

відремонтували 4,7 тис. кв. м на ділянці від вулиці Єрмака до Богатирської та понад 1 тис. кв. м тротуарного покриття. Наразі перекладають електрокабель та завершують тротуарну частину. У Святошинському районі міста на замовлення КК «Київавтодор»

проводяться підготовчі роботи до капітального ремонту вул. Стуса. Дорожники перевлаштовують бортовий камінь та фрезерують дорожнє покриття. В цілому планується відремонтувати 5,7 тис. кв. м проїжджої частини на ділянці від прос-

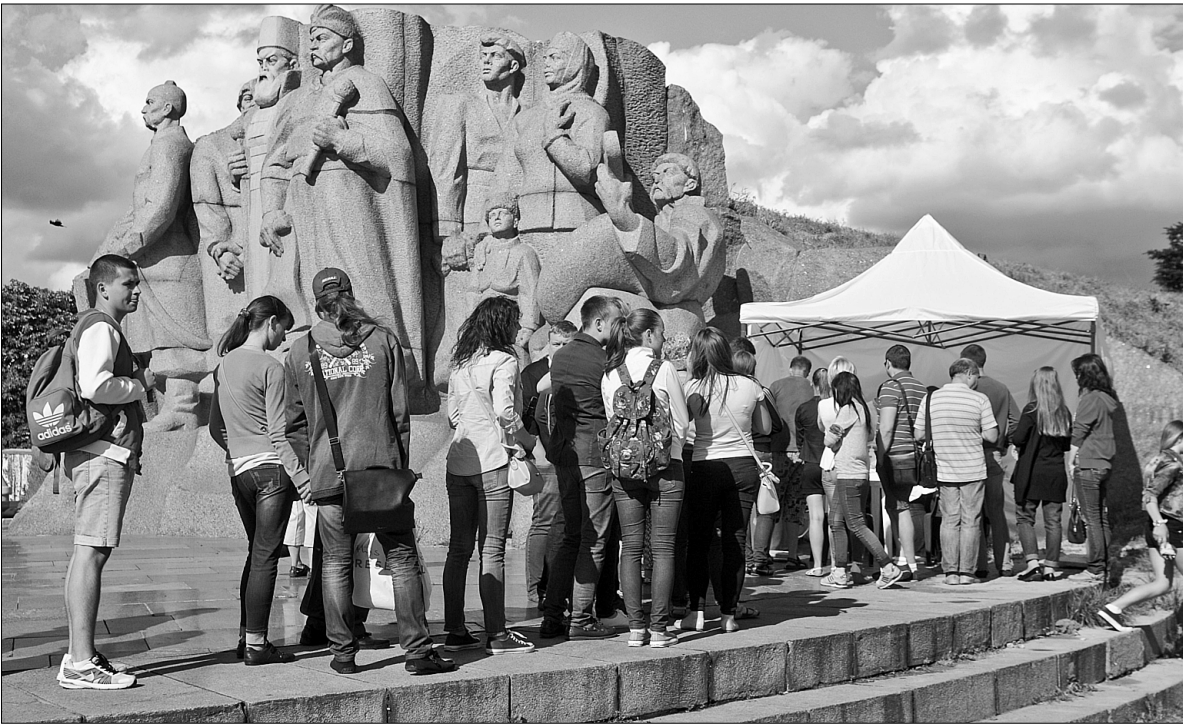
пекту Академіка Палладіна до вулиці Біличанської та більше 1,5 тис. кв. м тротуарів. Якщо погода сприятиме, то роботи завершать у липні поточного року. Крім того, у Печерському районі столиці розпочато капітальний

Наразі київавтодорівці проводять капітальний ремонт дорожніх покриттів вулиць у трьох районах столиці

ремонт бульвару Марії Приймаченко. Так, на ділянці від бульвару Лесі Українки до вул. П. Лумумби шляховики планують відремонтувати верхній шар дорожнього покриття загальною площею близько 7 тис. кв. м. Також заплановано капітально відремонтувати 4,5 тис. кв. м тротуарного покриття. До слова, на всіх «капітальних» об'єктах буде укомплектовано та виставлено на проектні відмітки зливоприймачі та оглядові колодязі. Загалом роботи ведуться у кожному районі, відповідно до планів, розписаних на кожен день. От, наприклад, в Голосіївському 17 червня відновлювали асфальтове покриття по вулиці Козацькій. За інформацією КП «Шляхово-експлуатаційне управління по ремонту та утриманню автомобільних шляхів та споруд на них» Голосіївського району, також проведені підготовчі роботи по провулку Жуковського та вулиці Жилианській. Учора, 18 червня, за адресами — проспект Науки, 10, 31, 64 розпочали відновлювати асфальтне покриття на місцях аварійних розриттів ПАТ «Київенерго».

Також столичні дороги латають від ям. Протягом вихідних на столичних дорогах ліквідували близько 1,3 тис. кв. м ямковості та нанесли понад 43 тис. п. м повздовжної розмітки. З початку року ямковість здолали на 74 тис. кв. м ■

У Всесвітній день донора біля арки Дружби народів сотні киян взяли активну участь в акції "Краплина життя — це я"

«Краплина життя — це я»

■ У Всесвітній день донора крові біля арки Дружби народів відбулася акція

У суботу у Всесвітній день донора біля арки Дружби народів Київський міський центр крові і Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Асоціація молодих донорів України» провели акцію «Краплина життя — це я». Під час заходу усі охочі могли визначити свою групу крові, а також залишити свої дані для бази даних донорів України. Біля намету вишикувалася чимала черга молоді.

Інна ГОНЧАРУК | «Хрещатик»

СТУДЕНТКА Київського національного університету культури і мистецтв Алла Гишук щойно

записалася у донори. Дівчина каже, що хоче допомагати хворим діткам, яким необхідна кров.

«Взагалі боюся крові, але коли думаю про те, що вона може врятувати чийсь життя, страх мит-

тєво проходить»,— каже Алла Гишук.

Однокурсниця Алли Олена впернена: такі акції необхідно проводити регулярно. «Від кожного з нас може залежати чийсь життя. Треба, щоб це розумів кожен. Бути донором зовсім не складно. Тим паче, що періодично оновлювати кров — корисно для організму».

Студент Київського політехнічного інституту Євгеній про акцію дізнався із соціальних мереж. Не вагаючись, відразу ж вирішив поповнити лави донорів крові. «Мій батько уже багато років регулярно здає кров,— розповідає юнак.— Хочу продовжити цю добру справу. За повсякденною суттю люди часто забувають про те, що треба творити добро. Якщо є така можливість, чому цього не зробити?».

За словами керівника програми «Кров.ua» Ірини Славінської, акція проходить у шести містах України: Хмельницький, Івано-Франківськ, Львів, Дніпропетровськ, Чернівці, Київ. «Такий масштабний захід відбувається вперше. Фахівці відразу на місці перевіряють групу крові, потім записують людей у базу даних донорів крові. Крім того, офіційно нагороджуємо донорів подяками. Зазвичай різні пропагандистські акції проводимо два-три рази на рік. До співпраці залучаємо корпорації, бізнес-структури, холдинги, куди виїжджають мобільні бригади станції переливання крові. Тоді за день здають кров більше сотні людей. Якщо два рази на місяць проводити такі заходи, ми закриємо тему дефіциту крові. У нашій базі донорів крові 2 500 людей»,— зазначила Ірина Славінська. Вона також підкреслила, що, у першу чергу, треба бути свідомим громадянином і не лінуватися один-два рази на рік здавати кров ■

коротко

Прокуратура закликає громадян, які зазнали тілесних ушкоджень від правоохоронців у Києві, звертатися до слідчих

Слідчим управлінням прокуратури м. Києва проводиться досудове розслідування у кримінальному провадженні № 4201410000000125 за фактом заподіяння тілесних ушкоджень громадянам під час сутичок з правоохоронними органами в січні 2014 року в центральній частині міста Києва.

У зв'язку з чим просимо вісх громадян, яким співробітниками міліції були заподіяні тілесні ушкодження, звернутись до слідчого управління прокуратури м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Горького (Антоновича), 114, для визнання осіб потерпілими та допиту їх як потерпілих.

«Київенерго» спрямує 220 млн грн на заміну 70 км тепломереж

У нинішньому році фахівці ПАТ «Київенерго» замінять 70 км найбільш зношених мереж централізованого опалення та гарячого водопостачання в усіх районах столиці та спрямують на це 220 млн грн. Найбільш масштабні роботи здійснюватимуться на Борщагівці, Нивках, Теремках, Троєщині. Усі ділянки були обрані компанією через високий рівень зношеності та пошкоджуваності (ділянки від 60-х років прокладання, що вичерпали свій нормативний ресурс експлуатації — 25 років).

Ні корупції!

■ Роботу київських дозвільних центрів оптимізують

Під час наради зі своїми заступниками, директорами департаментів та очільниками районів голова КМДА Володимир Бондаренко заявив, що боротьба з корупцією має стати пріоритетом у роботі київської влади

Вирішення здавнених київських проблем потребує значних фінансових затрат. Аби місто могло жити та розвиватися як європейська столиця, київські чиновники думають, яким чином повернути до міста тіньові гроші. Один зі способів боротьби з корупцією — створення ефективної системи дозвільних центрів.

Олена ЗАРЕЦЬКА | «Хрещатик»

БОРОТЬБА з корупцією має стати пріоритетом для роботи київської влади. Адже саме це дозволить повернути до скарбниці міста кошти, які можна спрямувати на вирішення нагальних проблем господарства столиці. Про це під час наради із заступниками голови КМДА, директорами департаментів та головами районів заявив голова КМДА Володимир Бондаренко. Одним з механізмів боротьби із хабарами є ефективна робота мережі Центрів надання адміністративних послуг.

«Дозвільні центри повинні стати основним фактором роз'єднання чиновника з прохачем. Людина

приходить до влади, декларує своє бажання щось отримати, щось вирішити. А далі чиновники мають це вирішувати, не знаючи навіть, для кого вони це роблять. Посадовці повинні контактувати лише один з одним — і не буде приводу платити хабарі», — зазначив Володимир Бондаренко.

Наразі у місті створена мережа Центрів надання адміністративних послуг — міський та по одному в кожному районі. Однак попри проведену потужну роботу, висновки громадського моніторингу Центру політико-правових реформ для столиці невтішні: за комфортністю надання послуг Київ пере-

буває далеко не в лідерах. Найбільше громадяни невдоволені прийомом у закритих кабінетах, а не у відкритих приміщеннях, непристосованістю їх для людей з обмеженими фізичними можливостями та відсутністю зони рецепції. За словами начальника управління надання адміністративних послуг КМДА Наталії Шамрай, відомство постійно працює над покращенням роботи всіх дозвільних центрів. Так, пропонується їх облаштувати на перших поверхах райдержадміністрацій, а також переглянути кількість штатних працівників, аби вони в повному обсязі та якісно могли надавати послуги всім охочим.

Також Володимир Бондаренко доручив усім департаментам повідомити про послуги, які надають відомства, — це дасть змогу узагальнити інформацію про те, які саме послуги місто надає громадянам. Така робота вже була проведена по районах столиці та озвучена на нараді, однак через розбіжності у даних профільного відомства й голів РДА їх теж перепроверять ■

Величезний жовто-блакитний стяг розміром в понад півтори тисячі квадратних метрів відтепер майорітиме на березі Дніпра

У місті з'явилась патріотична набережна

■ Величезний жовто-блакитний стяг розміром в понад півтори тисячі квадратних метрів відтепер майорітиме на березі Дніпра

Лише за останній місяць у Києві з'явилося декілька синьо-жовтих клумб, також в кольори прапора вбрали паркан в Маріїнському парку. Ставка на національну єдність зростає в десятки разів, і саме прості мешканці столиці намагаються тепер показати всім, що в тренді — тільки жовто-блакитний.

Леся КЕСАРЧУК | спеціально для «Хрещатика»

БІЛЬШЕ сотні киян, незважаючи на палюче сонце, завзято розмалювали Оболонську набережну в жовто-блакитний колір. А організувати патріотичний захід зумів киянин Володимир Танигін. Каже, основною метою акції було об'єднати якомога більшу кількість людей.

«Всі ми єдині, незважаючи на те, якою мовою спілкуємося», — говорить Володимир. — Я хотів, щоб цей прапор малювали саме кияни, а не хтось із майстрів. Загалом участь у заході взяли 150 мешканців міста. Радію, що ми змогли намалювати найбільший в Україні прапор. Хотілося б, щоб цей досвід перейняли і ті області, де зараз неспокійно».

Якщо вірити всесвітній мережі, це найбільший намальований прапор не лише в Україні, а й у світі. Однак пан Володимир встановлювати рекорди не хотів. Він вірить, що ця акція має пробудити любов до власної країни не лише у дорослих, а й у дітей. На малювання українського прапора пішло понад 300 кілограмів ґрунтовки та більше

півтисячі кілограмів фарби. Більшу частину коштів Володимир витратив із власного гаманця. Також допомогли небайдужі. За словами співорганізатора цієї акції Ігоря Кретова, до малювання прапора приклали свої ручки і найменші мешканці міста. Батьки їм у цьому допомагали і одночасно пояснювали, що символізують кольори прапора. «Насправді, патріотизм починається з найпростіших речей, — ділиться із кореспондентом «Хрещатика» Ігор Кретов. — У цьому році відбувається небачений сплеск патріотичних ініціатив майже в усіх містах України. Це найкрасивіше графіті, яке я бачив у житті».

Окрім найбільшого в Україні намальованого прапора, на набережній завдяки добрій руці пана Володимира з'явилися ще смішні смітники. Їх встановили спеціально, аби виховати у дітей любов до чистоти та природи. Тому головне, на думку простих киян, — це робити добро від душі, адже воно обов'язково повернеться бумерангом ■

коротко

Київ та Вільнюс нарощують темпи інвестиційної активності

Перший заступник голови КМДА Богдан Дубас і директор Департаменту промисловості та розвитку підприємництва Людмила Денисюк зустрілися з Надзвичайним і Повноважним Послом Литовської Республіки в Україні Пятрасом Вайтекунасом, аби обговорити питання співпраці між Києвом та Вільнюсом.

Одним із найважливіших аспектів співпраці на міждержавному рівні обидві сторони вважають сферу промисловості та підприємництва. Адже саме цей сектор економіки за-

безпечує створення нових робочих місць для населення, наповнює державну казну за рахунок податків, а також сприяє залученню іноземних інвестицій.

Результатом зустрічі стало досягнення домовленостей щодо візиту української делегації на чолі з першим заступником голови КМДА Богданом Дубасом до Вільнюса. Делегація зустрінеться з об'єднаннями підприємців і промисловців Литовської Республіки та презентує найбільш інвестиційно привабливі проекти Києва та області. А саме: галузь новітніх технологій, екологічно чисті виробництва, ІТ-технології, фармацевтичну галузь, точне машинобудування тощо.

Одним із найголовніших інвести-

ційних проектів, який делегація буде представляти у Вільнюсі, стане проект індустріального парку «Київська бізнес-гавань».

«Столиця надзвичайно зацікавлена і всебічно сприяє створенню такого індустріального парку в Києві та забезпечить необхідну інфраструктуру, енергоносії, пільгове оподаткування, транспортне сполучення та адміністративно-правові умови. У бізнес-парку буде розміщене лише ефективне, інноваційне та конкурентоспроможне виробництво», — сказав Богдан Дубас.

Представники КМДА планують запросити литовських бізнесменів виступити інвесторами у проєкті «Київська бізнес-гавань».

Війна за мир

■ Ініціативи глави держави надають останню можливість вийти з конфлікту на Донбасі з мінімальними жертвами

Сьогодні Верховна Рада голосуватиме за проект постанови зі зверненням до Президента України, аби він запровадив воєнний стан у Донецькій та Луганській областях. Раніше глава держави Петро Порошенко виголосив деякі з мирних ініціатив, основна з яких — припинення вогню. Натомість парламент налаштований більш войовниче. Як і восени 2013 року, у Києві народжується формула порятунку України. Цього разу не від злочинної влади, а від зовнішнього агресора. «Хрещатик» розбирався, чого чекати найближчим часом.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

Згода — зброя, якої у парламенті немає

У вівторок, 17 червня, у Верховній Раді мало відбутися історичне голосування. Депутати мали розглянути проект постанови «Про заходи щодо захисту суверенітету і територіальної цілісності України та протидії військовій агресії Російської Федерації». Саме цей документ рекомендував Президенту запровадити воєнний стан у Донецькій та Луганській областях. Проектом пропонувалося й припинити військову співпрацю з РФ аж до відкликання наших спеціалістів, та розірвання контрактів, включаючи контракти на виробництво українськими заводами товарів подвійного призначення. Документ також містить рекомендацію негайно розробити та запровадити нову військову доктрину України.

З огляду на те, що у зоні, контрольованій терористами-сепаратистами, гине дедалі більше українців, постанова слухна. Але депутати й тут пересварилися. У першому читанні документ зібрав лише 218 голосів «за» при необхідних 226. Народні обранці не змогли дійти згоди, як боронити Україну, тому постанову, котру намагалися удосконалити та узгодити протягом усього дня, відклали на четвер, 19 червня. Уповноважена Президента по мирному врегулюванню конфлікту у Донецькій та Луганській областях Ірина Геращенко висловила сподівання, що вдасться узгодити текст постанови до четверга, аби «це була спільно напрацьована постанова, яка дійсно буде сприяти мирному плану Президента». До того ж «врегулювання ситуації на Сході можливе тільки за високої концентрації всіх демократичних та здорових сил навколо мирного плану Президента по врегулюванню цієї ситуації».

Президент дав терористам останній шанс

Тим часом глава держави приступив до реалізації тих ініціатив, котрі виголосив під час своєї інавгураційної промови. Петро Порошенко тоді наголосив, що припинення бойових дій на Сході кра-

їни — першочергове завдання. На засіданні Ради національної безпеки та оборони 16 червня він озвучив конкретні кроки на виконання своїх миротворчих ініціатив. Зокрема запропоновано припинення вогню як початок реалізації мирного плану Президента. Глава держави висловив сподівання, що «нам вдасться все зробити, щоб це прозвучало вже на цьому тижні, і ми очікуємо дуже скоординованих дій всіх представників влади і рішучого схвалення мирних ініціатив Президента мешканцями Донецька, Луганська, що дає можливість мирного вирішення ситуації на Донбасі». Петро Порошенко дав доручення зміцнити та «закрити» кордон з Росією, а також призначив Ірину Геращенко на нову, запроваджену ним, посаду уповноваженого Президента по мирному врегулюванню конфлікту у Донецькій та Луганській областях. Пані Геращенко наголовила, що своє завдання бачить як донесення позиції глави держави по мирному врегулюванню ситуації у «гарячій точці».

Консолідація гілок влади нині Україні потрібна, як ніколи. То чого ж не вистачає парламенту, який, відповідно до законодавства, може блокувати деякі ініціативи глави держави?

Депутати хочуть говорити «мовою гармат»

Депутати налаштовані войовниче і готові критикувати Президента за те, що їм здається м'якістю. «Мир — це або виграна війна, або капітуляція, — не може стри-

Фото з сайту www.image.tn.ua

мати емоцій народний депутат (фракція «Свобода») і член комітету Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони Юрій Сиротюк. — Ми припиняємо вогонь — вони нас убивають. Це неправильно. Тому я вважаю, що радники Президента, скажу дуже делікатно, зробили помилкове рішення, не запропонувавши йому проект указу про воєнний стан. Зараз іншого варіанту немає. І це треба швидко зробити. Бо якщо російські окупанти примусово мобілізують мешканців Донбасу для боротьби з Україною, то це буде приблизно мільйон чоловік. Мільйон! Це ж не 20 тисяч. І вони підуть воювати з Україною. Тому я хочу, щоб Президент примусив ефективно «говорити» українськi гармати». А віце-спікер Руслан Кошулинський додав, що тільки введення воєнного стану, в тому числі у Криму, дозволить ввести туди війська.

Відтак каменем спотикання для постанови стали не зовнішні вороги, а внутрішньопарламентські чвари. Фракції не дійшли згоди, чи варто додати до переліку територій, де треба запровадити воєнний стан, ще й Крим. «Я особисто прихильник введення воєнного стану у Криму, у Донецькій та Луганській областях, — зазначив «Хрещатику» народний депутат (фракція «Батьківщина») В'ячеслав Кириленко. — Безумовно, було б добре, якби припинення вогню стало реальністю, але в цей же

час російські війська підтягуються до українського кордону. Це означає, що поки що сигнал припинення вогню Кремлем не сприйнятий. І я особисто боюся, що цей тиждень, який піде на умовляння терористів, буде використаний ними для того, щоб укріпитися і з новими силами завдати удару по Україні».

Натомість позафракційний депутат Інна Богословська зазначила, що «непродумане введення воєнного стану призведе до надзвичайного кровопролиття, до партизанської війни. І це може погіршити ситуацію».

Головне — захистити мирних людей

Словесні сутічки у парламенті були ефектними. Та якби особливо войовничі депутати уважніше слухали Президента України чи його уповноважену Ірину Геращенко, підстав для емоцій і не було б.

По-перше, ще на засіданні РНБО Петро Порошенко наголосив, що «час дії припинення вогню буде обмежений. Безвідповідально сьогодні втягуватись в затяжний переговорний процес, бо нам не потрібні переговори заради переговорів». Тоді навіть припинення вогню, за яке главу держави так критикували у парламенті? «Нам сьогодні конче потрібно, щоб ми вийшли на режим, коли, з одного боку, ми зможемо

гарантувати безпеку всім, хто живе в Донецьку і Луганську, захист від мародерства і сприяти процесу роззброєння, за яким послідує рішення щодо амністії або захисту від кримінальної відповідальності тих осіб, які не скоїли тяжких злочинів, на чіях руках немає крові», — заявив Президент. По-друге, Ірина Геращенко зазначила, що це є можливість «тим людям, які потрапили у полон інформаційної війни, насправді скласти зброю, заспокоїтися й приступити до мирного життя». Саме місцеве населення є основним чинником врегулювання конфлікту у «гарячій точці», бо чимало людей, одурманених пропагандою, підтримують терористів. Це офіційно визнавав нещодавно й спікер Олександр Турчинов. Тож Петро Порошенко взяв за основну мету благополуччя саме мирного населення, а не брязкіт зброєю. «Мова йде не про перемир'я, а про те, що ми закликаємо всі сторони почути здоровий глузд і просто взяти на себе відповідальність, адже говоримо про безпеку мирних громадян», — пояснила пані Геращенко.

І тут, звісно, ризикувати надмірною войовничістю небезпечно. Натомість депутати підтримали доручення Петра Порошенка зміцнити кордон України з Росією. Юрій Сиротюк зазначив, що «перекриття кордонів є ефективним. Без нього нічого не зробиш». «Це добра ініціатива Президента», — згоден і В'ячеслав Кириленко.

Утім, сплеск войовничості у ВР може мати й інші мотиви — політичні. Депутати вже примірюються на дострокові парламентські вибори. Той, хто здобуде мир, стане беззаперечним лідером. На сьогодні цим лідером є Петро Порошенко. Пропонуючи радикальніші кроки, Верховна Рада, по суті, намагається перехопити ініціативу. Утім, в українському політикумі завжди добра дискусія — то початок злагоди. Принаймні, Президент сподівається на це, бо внутрішні чвари в умовах зовнішньої агресії навряд чи сприятимуть обороноздатності країни ■

Що означає воєнний стан

Воєнний стан вводиться за умови збройної агресії проти України, якщо на країну напали, або є загроза незалежності та територіальній цілісності. Відповідну пропозицію Президенту направляє РНБО. Президент видає указ, який протягом двох діб затверджує (або не затверджує) Верховна Рада. Варто зазначити, що для того, аби зібратися на засідання, депутатів не потрібно навіть попередньо скликати — вони зобов'язані це зробити. Воєнний стан вводиться на всій території України чи в окремих

місцевостях. У часі тривалість воєнного стану не обмежена. Відповідний указ Президента чітко окреслює права і свободи, які обмежуються на час дії воєнного стану. Військова влада може запровадити трудову повинність, спеціальний режим перевірки документів, комендантський час, а також бере під контроль всі ЗМІ та видавництва, які може використовувати для власних потреб. До речі, Верховна Рада не може бути розпущена, але працює у сесійному режимі без скликання.

ПЕРСОНА

Патріарх Київський ФІЛАРЕТ:

«Церква закликає захищати свою землю!»

Предстоятель Української православної церкви Київського патріархату, Святіший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет дав ексклюзивне інтерв'ю «Хрещатику», в якому розповів про об'єднання українських православних, захист рідної землі, підтримку ініціатив нової влади та побажання навести лад на вулиці Хрещатик. Україна переживає зараз складний час, слово Пастиря набуває особливої ваги...

Наталка МАРКІВ | «Хрещатик»

У цей трагічний для України час якою, на вашу думку, є роль церкви?

Ф.: Церква повинна свідчити істину, говорити правду. Без правди немає духовного життя. Крім того, церква повинна показувати правильний шлях в житті, а це — служіння людям. Як на Майдані говорили: «Хочеш мати гроші — йди в бізнес, хочеш мати владу — служи людям!». Так ось ці принципи Церква проповідє. Зараз складний час, людей треба підтримувати, щоб вони не падали духом, а вірили в нашу перемогу. Росія здійснила щодо нас агресію, відібрала у нас Крим. А колись же підписувала договір про гарантію недоторканності наших територій. Підписала — і сама ж порушила. Церква повинна свідчити правду і називати агресора — агресором, а народ підтримувати у боротьбі і закликати до захисту своєї території. Зараз церква закликає захищати наш Донбас — це наша земля! Там зараз чужинці зі зброєю в руках вбивають наших людей. Церква закликає захищати нашу землю. І ми її захистимо!

УПЦ КП завжди займала дуже активну громадську позицію. Як плануєте співпрацювати з новою владою? До попередньої ви ж були в опозиції?

Ф.: Ми не стоїмо в опозиції до влади, бо, як говорить апостол Павло, «всяка влада від Бога». Влада повинна захищати добро і карати зло. Але коли влада не захищає добро і не карає зло, а навпаки, сама робить зло, то церква повинна сказати про це. І наша церква сказала, що не підтримує владу, яка вбиває своїх людей, невинних. Що ж стосується нової влади, то ми підтримуємо ту програму, яку накреслив Петро Порошенко при прийнятті присяги. Але ми хочемо, щоб ця програма виконувалася. Якщо цього не буде, то трапиться те, що й з попередниками.

Майдан досяг своєї цілі — владу змінено. Чи доцільно людям залишатися на Майдані?

Ф.: Майдан зібрався не випадково. Зібрався тому, що колишній президент Янукович обманув народ. І народ виступив проти неправди. Відбулося насильство, загинуло багато людей. Україна пробудилася, виступила проти корупції, яка заважає Україні стати демократичною державою. Сьогодні ми маємо нову владу. Народ обрав нового президента, і це обрання було якимось особливим, тому що він

переміг у першому турі. Це значить, що довіра до президента є. Але в той же час народ не бачить поки що змін. Корупція продовжується. Для того, щоб Майдан розійшовся, необхідно зробити рішучі кроки з припинення корупції. А от барикади треба прибрати, щоб Хрещатик набув привабливого вигляду. Не можна, щоб центр нашої столиці був таким «захламованим». Тому, з одного боку, треба прибрати ці намети, а з другого — показувати ділами, що відбуваються зміни на краще. Бо ж інакше люди знову повернуться...

У вітальному слові, адресованому Петру Порошенку з нагоди обрання його Президентом України, ви висловили сподівання, що він допоможе об'єднати православ'я в Україні. Яким чином це можна зробити?

Ф.: На мою думку, у президента зараз є ряд дуже важливих питань. Це звільнити Донбас від загарбників і приєднати Крим до України. Крім того, подолати корупцію, ввійти повноправним членом до Європейського Союзу, але серед цих, суто державних завдань, важливим також є об'єднання церкви в одну Помісну Православну церкву. «Помісна» — це значить незалежна від іншої церкви. У цьому випадку незалежна від Московського патріархату. Нам не потрібне будь-яке об'єднання, нам потрібна правдива Українська церква, яка б могла вільно захищати інтереси свого народу. Так ось, цій меті влада може тільки сприяти, але не може це зробити, бо таке об'єднання — це справа церкви. Тому президент може або сприяти, або не сприяти, ми б хотіли, щоб Порошенко сприяв. Я уже казав, що якби у нас з початку незалежності була б своя, одна церква, то цих подій на Донбасі чи в Криму не було б. Церква б цього не допустила.

16 червня Київська патріархія розповсюдила заяву про те, що Москва підготувала схему усунення митрополита Володимира та розкол в УПЦ МП. Які наслідки це може мати для України?

Ф.: Москва хоче укріпити свої позиції в Україні і примусити УПЦ МП служити інтересам не українського народу та держави, а Росії, тобто бути 5-ю колонією в Україні. Патріарх Кирил бажає, аби УПЦ МП була позбавлена статусу самостійної церкви, і щоб тут був не та-

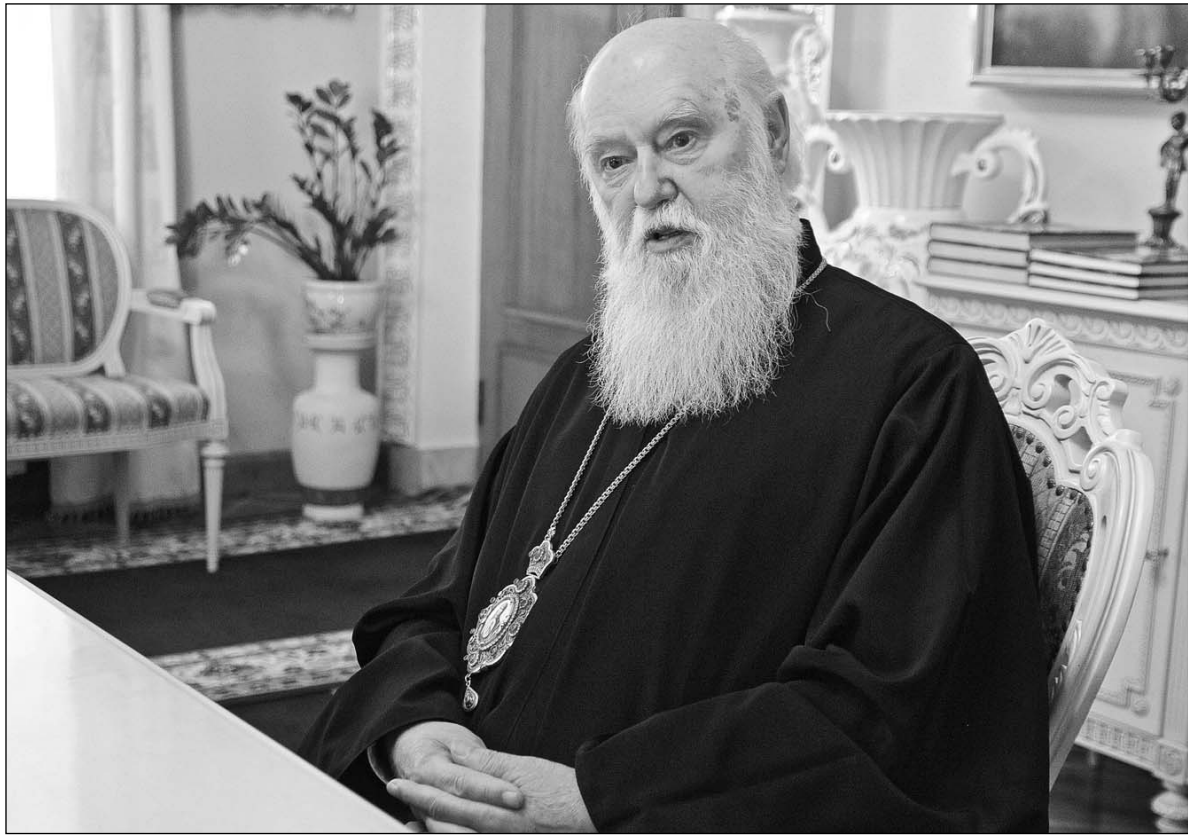

Фото Олексія ІВАНОВА

кий Предстоятель, як Володимир, який вболіває за Україну, а Предстоятель, який би служив інтересам Москви. Через це йде боротьба. І через це Патріарх Кирил неодноразово приїжджав до Києва і тут проповідував «Русский мир». І тепер я читав його нове звернення, у якому він закликає захищати «Святую Русь». А що це таке? Нема такого! Є Російська Федерація та Україна, а решта все омана, спрямована на те, щоб людей збити з прямої дороги, щоб поневолити Україну і створити нову Російську імперію.

Владико, як ви ставитесь до частих приїздів патріарха Кирила до України?

Ф.: Мене часто питають, чи підтримую я приїзд патріарха Кирила до України. Підтримую! Кожен його приїзд сприяє відходу віруючих від Московського патріархату і приєднанню їх до Київського патріархату. І ми зараз спостерігаємо, що у нас стає все більше і більше віруючих, у тому числі за рахунок Московського патріархату.

Цієї неділі по всій Україні, у храмах усіх конфесій, поминали загиблих українських військових. Окрім молитов, як православна церква допомагає армії та мешканцям Донбасу?

Ф.: Наша церква з самого початку закликала віруючих і духовенство збирати кошти на українську армію, на її укріплення. Зокрема патріархія пожертвувала на потреби армії близько двох мільйонів гривень. Крім того, ми купуємо військовим бронезилети, обмундирування, техніку, продукти. Наші єпископи і духовенство знаходяться у військових частинах і моляться разом з офіцерами і солдатами, підіймають їхній бойовий дух і свідчать, що українська церква — з українською армією.

Чи на часі впровадження капеланства в українському війську?

Ф.: Поки Верховна Рада не прийняла відповідного закону. Проте фактично церква працює з нашими Збройними Силами і допомагає їм. І я хочу наголосити, що ми це робимо вже багато років.

А чи допомагає церква біженцям зі Сходу?

Ф.: Наша церква вивозить зі Слов'янська людей, які тікають. Підтримуємо біженців, де б вони не опинилися, за рахунок гуманітарної допомоги з-за кордону. Співпрацюємо зі знаною у світі організацією «Карітас», вони обіцяють допомогу медикаментами, одягом, продуктами. Це все буде йти через церкву. Саме зараз вирішуємо, кому в першу чергу потрібна допомога і як її донести до людей.

Якщо торкнутися до теми про покликання до священства. У Європі у традиційних християнських країнах — це проблема. Яка ситуація в православній церкві КП?

Ф.: Наскільки мені відомо, в Україні не бракує молоді, яка хоче служити в священницькому сані. У нас існує три православні Богословські академії, дві духовні семінарії, один Богословський факультет при Чернівецькому університеті. Церква забезпечує потребу в духовенстві на Заході і в Центрі. У нас не вистачає священників на Сході. Там атеїзм міцно увійшов в душі людей, тому церкви відвідує менше людей, ніж у Центрі чи на Заході. Звідсіля і така ситуація, що охочих служити на Сході священників менше.

Сьогодні багатьох людей переповнюють дуже сильні емоції: страх, ненависть, злість, не-

певність у завтрашньому дні. Ваша святосте, як християнин пережити цей час? Де шукати підтримку?

Ф.: По-перше, я б хотів ЗМІ порадити, аби вони подавали зважену інформацію і не подавали тільки негатив. У подіях на Донбасі можна побачити багато доброго, і це треба висвітлювати. Добре — це те, що у нас є молоді люди, які готові віддати свої життя за свою Батьківщину. Це така любов, про яку говорив наш Бог, Ісус Христос, що нема більшої любові, ніж хто життя віддає за своїх друзів. На це треба звертати увагу, а не акцентувати на негативі. Треба бачити героїзм воїнів, жертвність населення, служіння церкви.

Важко знайти позитив, коли летять кров українців...

Ф.: Бог керує світом, і без волі Божої нічого не відбувається. Якщо з Україною сталося те, що сталося, то значить Бог допустив це з метою привести до кращого. Подивіться, сьогодні ми маємо об'єднання українського народу — Сходу і Заходу, Півдня і Півночі. Того, чого бракувало Україні. За даними соціологічних опитувань, патріотизм в Україні піднявся з 40 % до 60 %. Навколо захисту України об'єднується весь український народ. В стражданнях людина виявляє свої кращі якості, тому церква повинна про це говорити. Друга світова війна була великим злом, із величезною кількістю жертв, але водночас це час, коли люди на вернулися до Бога, стали відкривати храми, монастирі, духовні навчальні заклади. Навіть офіцери Радянської армії ставали священниками. Зло привело до добра. Бог усе зло обертає на добро. Так і зараз, сьогоднішні страждання приведуть до кращого майбутнього в Україні. Люди це повинні знати і вірити! ■

Кошти на службі людям

■ Як у ході запланованої децентралізації влади вирішуватиметься фінансове питання

Реформа місцевого самоврядування переходить від стадії розробки концепцій до практичної їх реалізації. Відповідні законопроекти вже у Верховній Раді. І у цьому сенсі особливого значення набуває фінансовий аспект. Гроші на реформи, звісно, є. Але чи вистачить органам місцевого самоврядування, котрі матимуть широкі повноваження, коштів на їх виконання? І, головне, що з того пересічним киянам? «Хрещатик» з'ясував грошовий «виворіт» реформи місцевого самоврядування.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

Дамо, скільки треба

Децентралізація влади передбачає передачу повноважень від центру до місцевих органів самоврядування. Не всіх, звісно, а тих, котрі не є природними для центральної влади. Інший принцип реформи місцевого самоврядування — субсидіарність. Він передбачає, що влада має бути максимальною наближеною до свого джерела — народу. Переважна більшість проблем і питань унаслідок проведення реформи вирішуватиметься на місцях. Та для цього потрібні не лише повноваження, а й кошти. Причому фінансування органів місцевого самоврядування має бути більшим, ніж нині. Звідки взяти гроші?

Досі на рівні публічних заяв та декларацій мова йшла про перерозподіл держбюджету на користь місцевих бюджетів. У п'ятницю, 13 червня, Кабмін подав до Верховної Ради законопроекти, котрі більш чітко окреслюють джерела фінансування органів місцевого самоврядування.

Відповідно до ст. 19 та 20 проекту «Про засади державної регіональної політики», реалізація цієї політики, котра, до речі, передбачає створення та виконання про-

єктів розвитку регіонів, фінансується з кількох джерел. Це держбюджет, Фонд регіонального розвитку, місцеві бюджети, добровільні внески, кошти міжнародних організацій, а також інші джерела, не заборонені законодавством. Механізмами ж фінансування є, перш за все, міжбюджетні трансферти з держбюджету місцевим бюджетам, а також об'єднання на договірній основі фінансових ресурсів різних сторін процесу. Передбачені і капітальні видатки держбюджету, у тому числі під цільові державні програми на місцях. Інші варіанти: угоди щодо регіонального розвитку та інвестиційні проекти за рахунок коштів Фонду регіонального розвитку. Також уряд готує новий Бюджетний кодекс, де податки на доходи фізосіб та на прибуток підприємств передбачається зараховувати до місцевих бюджетів.

Виглядає солідно. А чого хочуть місцеві керівники?

Хочемо вудку, а не рибку

Представники місцевого самоврядування натомість прагнуть не стільки коштів з держбюджету, скільки механізмів, котрі дозволять територіям заробляти самим.

Як зазначає мер міста Славута (Хмельницька обл.) Василь Сидор, суттєві проблеми для місцевої влади складають різноманітні державні інспекції, котрі замість громад вирішують, що та як побудувати у тому чи іншому населеному пункті. «Чомусь вважається, що з Києва видніше,— наголошує пан Сидор. — Але це «п'явки». Ми не матимемо перспективи, якщо вони не будуть скасовані. На даний момент у нас 44 структури, які налягають». Мер міста Баранівка Житомирської області Анатолій Душко також наголошує, що «не на рівні міста, а у Києві вирішується, що у нас будувати». Голова Борівської районної ради Харківської обл. Євген Жук зауважує, що потрібно вирішити проблему рахунків, де органи місцевого самоврядування матимуть право зберігати кошти: «Практика, коли Держказначейство блокує наші гроші на рахунках і ми не маємо до них доступу і не можемо використати, неприпустима. Нині ми можемо проплатити зарплати й комунальні послуги. Усі проекти, де є співфінансування, гальмуються». Він пропонує розглянути можливість місцевої влади тримати кошти на рахунках у державному або й у комерційних банках. Мер

міста Коростишів Житомирської обл. Микола Чиколай пропонує перш за все запровадити принцип планування бюджету не зверху донизу, а знизу доверху. Це, окрім іншого, передбачає перерозподіл надходжень від місцевих податків на користь місцевих бюджетів. Також він звернув увагу на проблему використання земель: «Тільки в Україні додумалися підпорядкувати землі поза межами міст Держкомзему. Відповідно, погодження використання цих земель на рівні міста немає. Я вже не говорю про Держказначейство. І тому зрозуміло, чому ми не виконуємо ні основні, ні делеговані повноваження».

Європа допоможе досвідом

У Польщі реформа місцевого самоврядування відбулася понад 20 років тому, відтак сусіди можуть поділитися цінним досвідом, аби ми не наробили зайвих помилок. Як розповідає экс-мер Варшави Марцін Свенцицький, перш за все, там відбувся розподіл податків на ті, надходження від яких направлялися до центрального чи місцевих бюджетів. Так, надхо-

дження від податків з нерухомості, сільського господарства, на прибуток та інше спрямовувалися до місцевих бюджетів. Місцева влада має право запроваджувати й свої податки, але тільки через референдум. «Поки що таких випадків не було, але право є,— зауважив він.— Також можна коригувати ставки податків».

Окрім того, місцеві бюджети мають право на певні частки надходжень від загальнодержавних податків. У Польщі існує механізм загальної субсидії, котрим перекивається нестача коштів на підтримку закладів освіти на місцях і компенсується різниця доходів муніципалітету та витрат на одного мешканця території. Субсидія надається з центрального бюджету місцевим бюджетам. «Субсидії надходять напряму до бюджету муніципалітету. І деякі муніципалітети на цьому навіть заробляють. Але немає ніяких торгів із Варшавою»,— зазначив пан Свенцицький. Субсидування відбувається в автоматичному режимі.

Органи місцевого самоврядування мають свої рахунки у банках, немає ніякого Держказначейства. Є механізм, коли з центрального бюджету виділяються кошти на загальнодержавні програми, котрі реалізуються на рівні муніципалітету. Це, наприклад, дороги, побудова мостів, інших об'єктів загальнодержавного значення. При цьому громади одержали у результаті реформи 90 % держмайна на баланс. Не були передані деякі стратегічні об'єкти, магістральні газопроводи тощо. Факт перенесення власності відбувся одноразово, у рамках закону, а сама робота велася на технічному рівні (реєстраційні процедури). Уся власність обліковується на балансі, згідно з законами. Комунальні підприємства загалом є ТОВ, в яких місцева громада є мажоритарним або не мажоритарним власником, і ними реалізується послуга комунального характеру. Є ще бюджетні підприємства, вони знаходяться на балансі громади. Підприємства, які були колись державними, також переведені на баланс місцевих громад.

Отже, польський досвід стане у нагоді українським реформаторам. У результаті децентралізації влади кияни, як очікується, розпоряджатимуться майном ■

коментар експерта

Громада має контролювати бюджет міста, адже це — гроші кожного з нас

Ініціативи Президента та уряду щодо реформи місцевого самоврядування у Верховній Раді зустріли позитивно. А як проекти змін та їх фінансова складова сприймаються на рівні громадян і громад, в коментарі «Хрещатику» розповів голова ГО «Громадська рада самоврядування» **Віталій Комов**.

— По-перше, ніхто не розуміє, про яку децентралізацію йде мова. Я не зміг віднайти інформацію, на якому рівні конкретно ця децентралізація буде реалізована. По-друге, доки не будуть сформовані та структуровані громади як територіальні колективи, доки вони не будуть спроможні взяти на себе певні повноваження, щоб безпосередньо реалізовувати своє право на місцеве самоврядування, доки Київрада не стане складовою територіальної громади в цілому — користі з декларацій не буде. Громада як колектив має потреби та інтереси. Краще, ніж громада, ці інтереси та потреби ніхто не сформулює (не визначить). Яким чином можна забезпечити інтереси громади? Відповідь проста — створити таку систему місцевого самоврядування, яка дасть можливість членам громади бути

включеними в систему управління. Що для цього потрібно? Перш за все, провести реальну децентралізацію влади, тобто на рівні мікрорайонів сформувати громади, які обирають свої представницькі органи і беруть на себе певні повноваження (ремонт будинків, благоустрій території, матеріальна допомога, створення добровільних народних дружин та ін.). Разом з цим проводиться децентралізація бюджету під повноваження, взяті на себе громадами мікрорайонів, з міського бюджету громадам виділяються відповідні ресурси. Ця схема використання міських фінансів була апробована на громадських приймальнях депутатів. Громади мікрорайонів об'єднуютимуться у громади районів, потім, у перспективі, у громадську раду міста. Таким чином територіальна громада стає реальним колективом, а не декларацією, що ми маємо сьогодні. Тільки організована територіальна громада спроможна контролювати бюджетні процеси на рівні міста. Саме громади на місцях спроможні сформулювати свої потреби, що стануть основою плану соціально-економічного розвитку та бюджету. Безумовно, у такому випадку буде вес-

тися відкритий діалог про загальноміські проблеми і шляхи їх вирішення. Для цього є Київрада, яка буде відстоювати інтереси всього міста. Зрозуміло, що такі напрямки видатків місцевого бюджету, як медицина, транспорт, освіта, здійснюються на рівні міста, а на рівні громад відбувається контроль. Ще одне важливе завдання, яке варто покласти на громади — це узгодження з ними використання землі. Київрада, перш ніж виділяти ділянки під забудову, повинна узгодити це рішення з громадою. І забудовник повинен буде прийти до громади й розповісти, якими будуть для них наслідки побудови об'єкта на території громади. Тоді не буде тих конфліктів, які ми спостерігаємо нині, зникне й основа для корупційних діянь. Отже, громади контролюватимуть бюджетний процес у власних інтересах, розпоряджатимуться коштами та майном і взаємодіятимуть із Київрадою. Нині, на жаль, громада ніяк не впливає на Київраду. Саме реалізація запропонованої системи місцевого самоврядування дасть можливість створити умови для врахування інтересів і потреб людей, членів територіальної громади.

Максим МИКИТАСЬ:

«Київрада має повернути столицю на шлях розвитку»

Новообрана Київрада активно узялася за роботу — уже проведено два засідання, наступне заплановане на сьогодні. Серед питань порядку денного — обрання секретаря Київради та складу постійних комісій. На минулому засіданні депутати створили комісію, яка буде ревізувати всі рішення, прийняті Київрадою з 2006 року. Насамперед це стосуватиметься майнових та земельних питань. Експерти по-різному оцінюють перспективи роботи як цієї комісії, так і Київради в цілому. Тож «Хрещатик» розпочинає знайомство з новими представниками громади міста. Наш співрозмовник — Максим Микитась, президент Української державної будівельної корпорації «Укрбуд», який цього року вперше став депутатом Київради.

Андрій ДРОЗДЕНКО | «Хрещатик»

Чому ви вирішили стати депутатом Київради, з якою метою?

М. М.: Майдан дав потужний імпульс змінам. Тож Київ, як і вся Україна, чекає позитивних перетворень. Але чекати мало, треба діяти. Важливо повернути Київ на шлях розвитку. Саме тому я прийняв рішення балотуватися до Київської міської ради. Працюючи в Українській державній будівельній корпорації «Укрбуд» з 2010 року, а в галузі загалом з 2002 року, я мав можливість детально вивчити ключові проблеми, пов'язані з містобудівною діяльністю у столиці. Тож їх вирішення і є основною метою моєї депутатської роботи.

Які проблеми галузі ви б назвали серед основних та як пропонуєте їх вирішувати?

М. М.: Перше стратегічно важливе питання, яке потрібно вирішити — затвердити Генеральний план Києва. Адже це основний містобудівний документ, призначений для обґрунтування довгострокової стратегії планування та забудови міста. Використовувати територіальні ресурси можна лише після того, як у Генеральному плані будуть визначені відповідні потреби в територіях. Лише так можна забезпечити комплексний містобудівний розвиток Києва.

Друге питання — проблеми довгобудів. Немає значення, кому належить довгобуд. Головне завдання — люди повинні отримати свої квартири. Українська державна будівельна корпорація «Укрбуд» має досвід вирішення таких питань. Нами відновлено роботи на об'єктах, які не змогли завершити збанкрутілі будівельні компанії. Зокрема по вул. Гоголівській, Генерала Жмаченка, Горького, Герцена. Понад 600 сімей очікували на завершення робіт з 2007—2008 років. Ми взяли на себе відповідальність щодо вирішення проблем людей. Наразі працюємо над завершенням та

введенням в експлуатацію цих будинків у 2014 році.

Взагалі коріння проблеми довгобудів досить часто пов'язане з відсутністю відповідальності в окремих забудовників столиці. Завдання депутатів Київради, як представників територіальної громади міста, гармонізувати відносини між міською владою, забудовниками та киянами.

То як захиститися від недобросовісних забудовників, щоб взагалі не виникали проблеми довгобудів?

М. М.: Для цього, по-перше, необхідно провести інвентаризацію виділених земельних ділянок під забудову. На сьогодні в столиці часто можна побачити паркан на вулицях, які розвалюються, а за ними вже 10 років нічого не робить. Якщо земельні ділянки використовували не за цільовим призначенням або взагалі не використовували, повернути у ко-

Фото Бориса КОРІСЕНКА

мунальну власність. По-друге, змінити порядок виділення земельних ділянок у місті Києві. Запровадити такі умови, за яких суб'єкт господарювання, зацікавлений у будівництві, на стадії реєстрації клопотання про землевідведення підтвердить свою фінансову спроможність і надасть передпроектні пропозиції, які відповідатимуть Генеральному плану Києва. Потретьє, чітко контролювати виконання договорів оренди землі, виділеної під забудову, в частині строку їх дії.

Звичайно, у моїх колег, можливо, інше бачення механізмів вирішення цієї проблеми, але мета у

нас одна — люди повинні отримати свої квартири.

З іншого боку, створення технічних умов, які унеможливлюватимуть довгобуду, можуть виявитися недостатніми. Завжди знайдуться умільці обійти той чи інший нормативно-правовий акт. В такому випадку, на мою думку, важливішими є життєві цінності, такі як відповідальність, честь і гідність. Саме вони й мають лягти в основу будь-якого будівельного проекту.

Яким чином забезпечити доступ громадян до вирішення питань забудови міста?

М. М.: Абсолютна більшість акцій і мітингів проти забудов і знищення зелених зон відбувається у зв'язку з непрозорістю процедури виділення землі. Забезпечивши вільний доступ до Генерального плану міста Києва та прозорий порядок передачі земельних ділянок, ми продемонструємо відкритість Київради. Участь киян у розгляді питань забудови міста має відбуватися на стадії прийняття рішення про виділення землі та розміщення будівельного об'єкта. Потрібно постійно тримати зв'язок з людьми. Адже ми всі живемо в одному місті, й думка кожного має значення.

Та чи стане процес прийняття рішень прозорим? Наприклад, ви готові підтримати можливість прямої трансляції не тільки сесій Київради, а й засідань постійних комісій?

М. М.: Безумовно. Я виступаю за максимальну відкритість у роботі Київради. Того, що було раніше, вже не буде, запевняю вас. Ви не побачите «дерибану» зем-

лі, який був, і тієї «шокової терапії» щодо землевідведення.

Яким чином вирішуватиметься в нинішніх кризових умовах проблема забезпечення киян соціальним доступним житлом?

М. М.: Обсяги будівництва доступного соціального та для молодих родин житла залежать від фінансування. Структура джерел коштів у класичному вигляді включає в себе механізм державного забезпечення житлом та ринкові умови. На жаль, кризові явища в Україні цього року призвели до зупинки державного фінансування програм доступного житла. Своєю чергою, ринкові методи, зокрема іпотечне кредитування, не отримало масштабного застосування. Стримуючими факторами залишаються надмірна вартість кредитів, складність оцінки платоспроможності позичальника, тому що значна частка доходів населення — неофіційні доходи.

Ми відпрацьовуємо декілька інших механізмів, які базуються на наших корпоративних можливостях. Найближчим часом вони будуть оприлюднені. В цьому напрямку наша мета — створення умов, які б забезпечили можливість будівництва, придбання і користування житлом. Дуже важливо вибудувати партнерські відносини між забудовником та приватним інвестором.

Які ще пріоритети мають бути в Києві у будівництві соціальних об'єктів?

М. М.: Нестача грошей не дає змоги столиці правильно розвиватися. Пріоритетом видаткової частини бюджету міста Києва має стати створення соціально-побутової сфери — спорудження дитсадків, шкіл, лікарень. В рамках прийнятої Кабміном 1 квітня 2014 року Концепції реформування місцевого самоврядування планується наділити регіони відповідними фінансовими інструментами, які можуть бути використані для реалізації зазначених цілей.

Інша, надзвичайно важлива складова майбутнього як міста в цілому, так і будівельного напрямку зокрема — розвиток інженерної інфраструктури. Інженерне забезпечення Києва — це питання, без вирішення якого немає сенсу говорити про розвиток. Зношені магістральні інженерні мережі складають неабияку небезпеку. Наше завдання — створення умов для забезпечення надійного та безперебійного енерго- та водопостачання споживачів міста, підвищення якості, модернізація роботи систем інженерного забезпечення.

Вирішення усіх вищеперерахованих проблем вважаю своїми першочерговими завданнями як депутата Київської міської ради ■

довідка «Хрещатика»

МИКИТАСЬ МАКСИМ ВІКТОРОВИЧ

Дата народження: 13.09.1980 р.

Місце народження, освіта: народився у м. Прип'ять Чорнобильського району Київської області. У 2002 році з відзнакою закінчив Київський національний економічний університет за спеціальністю «Фінанси». У 2013 році захистив ступінь кандидата економічних наук. У 2014-му з відзнакою закінчив Національну академію державного управління при Президентові України.

Кар'єра: трудову діяльність розпочав у 2002 році з посади економіста з фінансової роботи групи управління проектом «Армянськ» та групи управління проектом «Титан і Каборга» у ВАТ «Південтеплоенергомонтаж».

З 2004 по 2007 рік працював на посадах заступника голови правління з економіки та фінансів та голови правління ВАТ БМУ «Київська ТЕЦ-6».

З 2007 по 2010 рік працював на посадах генерального директора та заступника генерального директора ряду будівельних організацій: ТОВ «БК «Укрбудмонтаж» та ЗАТ «Київсоцбуд».

З червня 2010 року — президент Української державної будівельної корпорації «Укрбуд».

Звання, нагороди: академік Академії будівельних наук України. Нагороджений Орденом Української православної церкви Святого Миколая Чудотворця, грамотою Київської міської державної адміністрації, грамотою Кабінету Міністрів України.

Сім'я: одружений, виховує доньку.

Цитадель моя, я збудую тебе

■ 22 червня — 73-тя річниця початку Великої Вітчизняної війни

Форпости Києва. У 1941 році Київ обороняли сотні ДОТів Київського укріпрайону. Сьогодні більшість із них забута в лісових хащах. Збереглися одиниці, й ті лише завдяки ентузіастам. Якщо про оборонців «Брестської фортеці» знають усі, то про героїчні гарнізони довготривалих вогневих (оборонних) точок (ДОТ) мало хто пам'ятає. А вони могли б стати величним пам'ятником оборонцям Києва. В Радянському Союзі до більшості з цих фортець, у яких знайшли останній спочинок сотні тисяч бійців, було шанобливе ставлення. В останні роки про укріплення забули, вони стали просто примарами в лісових хащах. Тривалий час їх використовували як смітники та місця для пиятики й розваг. Сьогодні ентузіасти повертають ДОТи з небуття — реставрують і створюють у них музеї. Аби не стерлося за давністю літ те, що в житті зветься безсмертям.

Наталія ПЛОХОТНЮК | спеціально для «Хрещатика»

Основу "Київської цитаделі" становили одно-, дво- і триповерхові кулеметні ДОТи

Народження Київського укріпрайону

На сьогодні залишки Київського укріпрайону (КиУР) — це унікальна пам'ятка військової інженерної думки та фортифікації початку ХХ сторіччя. Київський укріпрайон був одним із найпотужніших — простягався на 85 км від Лютежа на півночі до Конча-Заспи на півдні й сягав углибину від 2 до 6 км. КиУР був, на перший погляд, непрохідною стіною. Основу «Київської цитаделі» становили одно-, дво- і триповерхові кулеметні ДОТи. Було й кілька унікальних артилерійських оборонних точок для 76-міліметрових гармат. Тут розігрувалися людські трагедії, ламалися долі й відходили у вічність герої. Нині навколо подій на КиУРі дослідники запекло ламають списи в дискусіях. Знайти істину непросто, адже в радянські часи все, що стосувалося боїв біля Києва, було міфологізовано та героїзовано під офіційну пропаганду. Дуже багато приховували. Окрім того, чимало матеріалів втрачено в оточенні, або ж їх надійно сховали останні оборонці столиці. Та все ж таки навіть за тими уривчастими свідченнями, котрими володіємо сьо-

годні, можна відновити буремні події.

72 дні подвигу і слави

Повернемося в ті страшні для нашого народу дні. Німецькі війська підступали до Києва. Столиця посилено готувалася до оборони. Після мобілізації, окрім військових частин, було створено підрозділи ополчення з людей похилого віку, студентів та «білобілетників», які були непридатні до служби, але зброю тримати могли. Жінки й діти з міста та навколишніх сіл терміново копали протитанкові рови й окопи.

11 липня 1941-го німецькі війська 6-ї армії Вермахту підійшли до північно-західної околиці Києва. На підступах до річки Ірпінь, сіл Білогородка, Буча, Ірпінь, Мощун, Мосище розгорнулися жорстокі бої. Але взяти Київ з наскоку не вдалося. Ворог рушив в обхід, прориваючись до міста через Фастів і Васильків. У перших числах серпня розпочався штурм столиці України. Удар був спрямований з півдня від Віти-Поштової на північ. З німецької сторони в наступі брали участь чотири піхотні дивізії з частинами

підсилення. Обороняли Київ на цій ділянці частини 147-ї стрілецької дивізії, зведений загін генерал-майора Мотикіна: солдати і офіцери 28-го окремого кулеметного батальйону під командуванням капітана Кіпоренка. Німецькі війська вдвічі переважали в живій силі й за рахунок потужного артилерійського угруповання. Загальний штурм розпочався 4 серпня із сильною артпідготовки. Під її прикриттям німецькі саперні частини форсували річку Віта і, скориставшись тим, що піхота не прийшла до тями від вогню артилерії, почали планомірне знищення ДОТів передньої лінії. Оговтавшись, радянське командування зробило низку контратак, що виявилися безуспішними і призвели до великих втрат. Слід відзначити стійкість гарнізонів ДОТів, яких підривали, палили вогнеметами, але вони тримали позиції до останнього. Для боротьби з ДОТами 71-ша німецька дивізія задіяла важку артилерію, додаткову батарею реактивних мінометів Nebelwerfer, самохідні установки залпового вогню з запальними реактивними снарядами, штурмові групи, озброєні вогнеметами, вибухівкою і гранатами, а також штурмові гармати. Під силь-

ним вогнем піхота польового заповнення КиУР відступала, кидаючи напризволяще гарнізони ДОТів і ДЗОТів. Місцями виникла паніка. Але радянське командування вжило енергійні заходи до відновлення положення, посилилися дії радянської авіації в районі села Віта-Поштова.

5 серпня 44-та німецька кулеметна дивізія, взявши села Юрівку й Гатне, почала наступ уздовж Дніпра в районі Кременище — Хотів. До кінця дня, незважаючи на знищення 15-ти ДОТів і ДЗОТів, 3-х танків і захоплення 550-ти полонених і зенітної гармати, німецькі війська застрягли в 1-й лінії оборони КиУР. Особливо дошкуляв німцям ДОТ № 186 на околиці Чабанів. Німці змушені були скинути темп наступу, щоб не оголяти фланги. Проте їм вдалося взяти штурмом хутір Чабани і знищити 2-й батальйон 132-го танкового полку (танкісти воювали вже без своїх броньованих машин), 147-ї стрілецької дивізії. У цьому жорстокому бою радянські війська зазнали тяжких втрат (багато вбитих і поранених, близько 200 полонених). Захисники ДОТу № 186 трималися з останніх сил. До тієї миті, поки німці на підгіллі впритул до залізобетонної фортеці танк, підвівши його вихлопну трубу до амбразури ДОТу й пустивши чадний газ. Кілька останніх живих захисників довготривалої вогневої точки задохнулися. Але не здалися.

Приклад героїзму — історія унікального ДОТу № 205 біля села Юрівки. Це був перший ДОТ, котрий будували «мінним» методом — у пагорбі прокопали численні підземні галереї. Гарнізон цього укріплення під командуванням лейтенанта Ветрова десять днів відбивав атаки ворога в повному оточенні. «Викурити» гарнізон німці не могли, адже тут не було звичайної вентиляційної шахти, в яку зазвичай заливали бензин, а потім кидали гранату або підпалювали з вогнемета. За цей час у ДОТі було випущено бойову листівку: «ДОТ ворогу не здамо». Лише за десять днів під час чергового прориву Червоної армії гарнізон евакуювався і зняв зброю.

Але не всім вдавалося так спокійно вийти з казематів. Командир вогневого взводу 244-го артполку 147-ї стрілецької дивізії 37-ї армії Південно-Західного фронту лейтенант Односум, котрий потрапив у полон в районі Віти-Поштової, пригадував: «У селі, де зібрали полонених, я побачив близько 10 наших бійців, які здебільшого були поранені. На двох із них одяг був зовсім обгорілий, шкіра звисала, обличчя обгорілі та набряклі. Відкривати очі й рот вони не могли. Це були бійці ДОТу, що бився до останнього».

Тактику боротьби з фортифікаційними укріпленнями німці «протестували» вже багато разів у Франції, Бельгії, Чехословаччині. На підході до укріплень солдати Вермахту створювали із саперів спеціальні штурмові підрозділи. На озброєнні у них були й ранцеві вогнемети. До слова, один з них, знайдений по-

шуковцями саме в місцях боїв на КиУРі, зберігається в Музеї Великої Вітчизняної війни. Під прикриттям вогню самохідних артустановок штурмові групи підтягувалися до ДОТу й закладали вибухівку в амбразури або на двері.

Були й випадки, коли ДОТи використовували як експериментальні мішені. Приміром, артилерійський напівкапонір № 204, в якому містився командний пункт комбата Кіпоренка. Основу укріплення становила металева конструкція з двома бронековпаками. Там чітко видно сліди обстрілу. Це результат влучення снаряду 105-міліметрової німецької гаубиці. Загарбники стріляли по ДОТу, щоб визначити характеристики броні, оскільки не мали можливості передавати важкі деталі броні для дослідів до Німеччини. Їх випробовували обстрілом у польових умовах.

Так можна говорити майже про кожну із бойових фортець. Нині багато дослідників вважають, що найбільш бойовим був саме південний сектор оборони КиУР. Керівник пошукового об'єднання «Цитадель» Павло Нетьосов, котрий понад десять років присвятив дослідженню і збереженню об'єктів КиУР, такої думки не поділяє: «Усі забувають, що 19 вересня 161-й окремий кулеметний батальйон, котрий займав «фортеці», на відміну від частин прикриття або польового заповнення, з невідомих причин наказу про відступ не отримав. І там на ділянці від Київського водосховища до села Мощуна чимало споруд підірвані разом з людьми під час штурму».

Попри величезні втрати Червоної армії оборона Києва стала головною перешкодою у виконанні плану «Барбаросса», за яким до закінчення літа німці мали не просто штурмувати Москву, а крокувати по Червоній площі. Натомість на цілих 72 дні застрягли біля української столиці.

Забуті фортеці

В часи незалежної України про ці місця страшної трагедії у так званому «Київському котлі» вже встигли забути. Однак ці куточки могли б стати не лише пам'яткою, а й цікавим туристичним об'єктом. Тут можна проводити військові ігри, реставрації, знімати фільми, створювати музеї. Але замість цього укріплення гинуть уже від рук нащадків тих, хто обороняв Київ від німецької навали. Приміром, кілька років тому в одному з сіл «мисливці за металом» автогеном зрізали товстелезні бронековпаки. Неподинокі випадки, коли ДОТи потрапляють на територію приватних господарств, де перетворюються на ляхи. На державному обліку перебувають всього кілька фортець. І це завдяки лише ентузіастам. Міжнародна асоціація дослідників фортифікації «ЦИТАДЕЛЬ» робить усе можливе, аби зберегти КиУР для нащадків. Власним коштом і силами хлопці відреставрували ДОТи № 204, № 180, № 186, № 205, № 179 і облаштува-

МЕГАПОЛІС

у своєму серці

ли там музеї. Взялися за роботу і над ДОТом № 401 у Білогородці, але там справа загальмувалася через непорозуміння з місцевою владою. Але всі ці роботи — крапля в морі. Під Києвом та і в самому місті, де проходила третя лінія оборони, теж є над чим працювати.

Міжнародна асоціація дослідників фортифікації «ЦИТАДЕЛЬ»: хто вони і чим займаються

«Новітні технології стрімко увірвалися в наше життя. Можна не знати слово фортифікація, але зовсім неможливо уявити собі сучасну людину, яка не знає, що таке Інтернет і спілкування на форумі. Спочатку були ентузіасти-одинаки, які цікавилися військовою історією і фортифікацією, потім вони почали спілкуватися один з одним на тематичних форумах, — розповідає президент Асоціації Павло Нетьосов. — Згодом із того спілкування виросло розлоге древо «ЦИТАДЕЛЬ». Проростати воно почало, коли із розмов «на тему» ентузіасти перейшли до конкретних дій: почали очищати ДОТи від багаторічного сміття, разом ходити в походи, їздити в експедиції, відзначати дні народження та інші святкові події. З'явилась символіка, найпростіша схема організації, прорізалась основні напрямки роботи: архівний, пошуковий, рекламно-інформаційний, експедиційний, видавничий, екскурсійний...»

З часом з'явилися і плоди, які не соромно показати. До реєстрації організації пошуковці йшли довгих 5 років. Не поспішали, оскільки існували десятки громадських організацій, які розгортали свою кипучу діяльність лише на папері. Дуже не хотілося бути схожими на них. Тому і чекали, випробовували один одного на стійкість і цілеспрямованість. Слід відзначити, що за весь цей період ентузіасти не витратили на свої проекти жодної державної копійки. Все, що зроблено ними, зроблено на особисті кошти і у вільний час. «Нас часто питають: «А скільки вам платять за вашу роботу?». Ми відповідаємо, але нам не вірять, — розповів Павло Нетьосов. — Не вірять тому, що багато людей розучилося одержувати радість від чогось іншого, окрім грошей, і не спроможна уявити, як можна ро-

Ось уже чотири роки пошуковці проводять безкоштовні екскурсії КиУром для всіх охочих

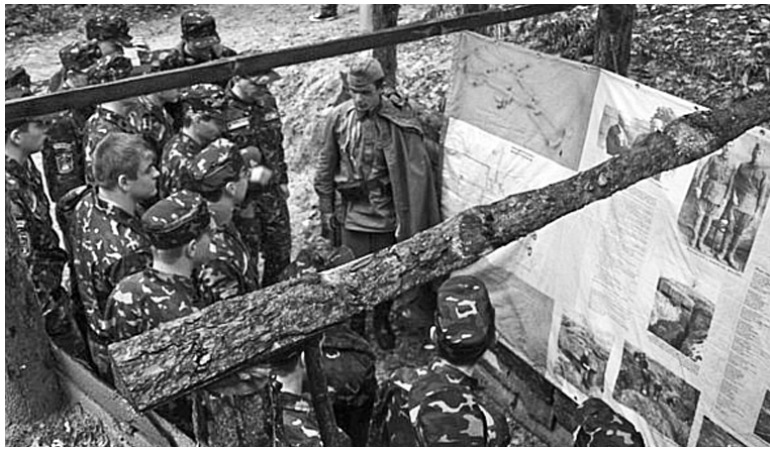
бити щось не за грошову винагороду. Ми не сподіваємося, що такі люди нас зрозуміють і оцінять нашу працю зараз».

У пам'яті нашої повинні зберегтися імена сотень тисяч тих, відомих і невідомих радянських бійців, хто захищав Київ у 1941-му році і визволяв його у 1943-му. Почуття гордості за справжніх героїв Великої Вітчизняної війни дасть наступним поколінням стрижень в житті: їх уже не купити, не продати!

Якщо звести завдання МАДФ «ЦИТАДЕЛЬ» до кількох тез, то ось вони: «Якщо з двадцяти дітей хоч одного зацікавить те, про що йому розповіли, і він захоче дізнатися більше — ми працювали не дарма, — переконаний Нетьосов. — Якщо із більш ніж двох тисяч ДОТів на всій території України ми в двадцяти відкриємо музеї, наша праця принесе користь усій нації».

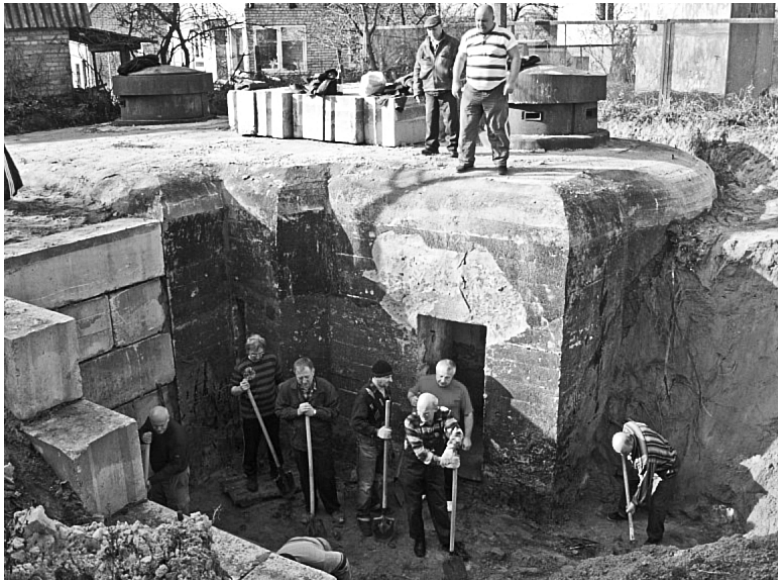
Проблема, яку пошуковці хотіли б порушити, назріла в масштабі країни або навіть нашої нації в цілому. Це — відсутність патріотизму як такого у сучасної молоді. На жаль, це беззаперечний факт. «І якщо ми не відродимо патріотизм зараз, ми не впізнаємо Україну завтра. Є історія, вона жива лише завдяки пам'яті. Сьогодні наша історія завалена сміттям, пам'ять сягає лише свята Перемоги. Але ж основа є, її збережено силами ентузіастів», — каже пан Нетьосов. Ось імена лише на одній ділянці КиУРу: 131-й ДОТ старшого лейтенанта Якуніна, 205-й ДОТ лейтенанта Ветрова, 456-й ДОТ лейтенанта Кузнецова, 409-й ДОТ лейтенанта Цимбала, 202-й ДОТ лейтенанта Черьомушкіна... А скільки їх ще, поки безіменних, як

відновлений нами і відкритий як музей 9-го травня 2011 року 180-й ДОТ? Про нього нічого не було відомо. Він багато років стояв на приватному подвір'ї. Ми змогли переломити ситуацію, і тепер це музей, щоправда, колишній господар з цим дуже не згоден... Більше того, ми теж там не господарі. Брудний, покинутий ДОТ, в якому жили свині, мало кого цікавить, а от музей з кулеметом та рештою військових експонатів — це інша річ. Ми цей ДОТ очистили від сміття, пофарбували, побілили, поставили внутрішнє об-

Ентузіасти готові трудитися і далі, але без підтримки небайдужих людей, тільки особистими коштами, реалізувати задумане можна буде лише через багато років

ладнання, зібране впродовж 10-ти років з усієї території України під час експедицій лісами й полями. А потім в архівах з'явилися дані про героїзм його захисників, підтверджені як нашими джерелами, так і німецькими. У цьому ДОТі п'ятнадцять героїв захищали Україну в тісній бетонній фортеці, без шансу на життя, без надії на перемогу. Шість бійців загинули і дев'ять, обпалених вогнеметами і контужених вибухом, потрапили в полон. «І варто нам було впорядкувати цей ДОТ, як приїхав помічник депутата, зірвав наші плакати, повісив свої, найняв місцевого жителя на роботу. Тепер цей депутат може скрізь говорити, що це він відновив ДОТ, він фінансував усі роботи. І де правда? — стурбовано запитує президент Міжнародної асоціації дослідників фортифікації «ЦИТАДЕЛЬ». — Я можу чітко сказати, що для того, щоб зробити в ДОТі найпримітивніший музей, потрібно 20-30 тисяч гривень. Експонати збираємо просто на полях або в лісах поблизу того місця, де стоїть ДОТ. Знайдених бійців, як

Сьогодні ентузіасти повертають ДОТи з небуття — реставрують і створюють в них музеї

правило, безіменних, ховаємо в селі, за яке вони загинули. Це жива історія. З 250-ти ДОТів Київської області можна зробити музеї в 50-ти — на це потрібно мільйон гривень, а якщо робити по два-три ДОТи в рік — це лише 60 тисяч гривень. Нікчемна цифра у масштабах бюджету області-мільйонера. За три роки ми відкрили три ДОТи-музеї й очистили від землі й сміття ще два, один з яких має підземні ходи-сполучення довжиною 375 метрів — це більше, ніж печери Києво-Печерської лаври. Написані програми відновлення та музеєфікації по селах Віта-Поштова, Юрівка, Тарасівка, Хотів, Кременище, Круглик, Білогородка, Гостомель, Гута-Межигірська. Загальна назва програми — «ПОЯС СЛАВИ».

Цитаделе моя, я збудую тебе у своєму серці

Чому саме пошуковці назвали свою організацію «ЦИТАДЕЛЬ»?

«Цитадель — це остання надія. Термін цей виник у середньовіччі. Коли міста були з кріпосними стінами, вежами, воротами. Місто було тоді фортецею. Від набігів войовничих сусідів страждали всі, але ті, хто до приходу незваних гостей був готовий, — менше, — пояснив Павло Нетьосов. — Високі стіни штурмували, ворота ламали таранами, але облога займала час, атаки вимагали ресурсів. І ось ворог, втративши тижні й сотні своїх воїнів, вривається в місто, сіючи смерть і руїни. І тоді стає важливою цитадель. Як правило, це башта або якийсь інше укріплення в середині фортеці. Саме в ній тримаються ті, хто оборонявся до останнього. Останній оплот майже переможеного міста... Ось що таке Цитадель. Це остання надія тих, хто не схилив голову і хто бореться, хто не збирається здаватися на милість переможця. Вони будуть стояти до кінця. Або остання крапля крові останнього захисника, або вичерпаний ресурс сил і запасів загарбника. Це проста формула виживання. Наша організація виконує ті ж самі функції, що укріплена башта посеред середньовічного міста. У нас є запаси знань про історію країни, у нас є матеріальні докази її славної історії, і головне — цитадель — це колектив тих, хто готовий боротися з загарбниками, несправедливістю і злом, які давно зруйнували наші стіни і творять безлад на наших вулицях. Приєднуйтеся до нас зараз, і ви ще встигнете почути від живих свідків, що таке окупація, ви дізнаєтеся імена тих, хто загинув безіменним, захищаючи нас, своїх нащадків, чие тіло й ім'я зберігала для нас земля нашої Вітчизни. Повірте, це не просто слова. Це важка праця, і буде багато тих, хто здасться. Якщо ви готові зайти в наші стіни — будьте готовими й до цього. У нас є ті, хто 15 років бореться за історичну пам'ять нашої України, а є й ті, хто протримався не більше двох акцій з розчистки ДОТів. Є люди, які змінюють назви й прапори на вежі, але наш прапор і назва незмінні. Ми — ЦИТАДЕЛЬ. Фортеце моя... Я збудую тебе в людському серці», — зазначив президент Міжнародної асоціації дослідників фортифікації «ЦИТАДЕЛЬ» Павло Нетьосов ■

На сьогодні залишки Київського укріпрайону (КиУР) — це унікальна пам'ятка військової інженерної думки та фортифікації початку XX сторіччя

АФІША

кінопрем'єри

"Кривава помста"

Країна: Великобританія **Студія:** Anchor Bay Films **Режисер:** Джон Стокуелл **У ролях:** Джина Карано, Кем Жиганде, Денні Трехо, Луїс Гуеман **Тривалість:** 93 хв. **Вікові обмеження:** 16 років

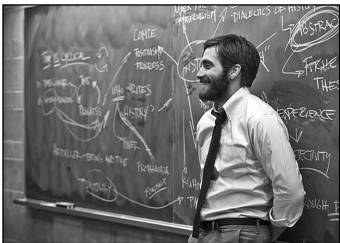

В іділію молодят Ави і Дерека Грантів, які насолоджуються медовим місяцем на Карибах, вривається злочинний світ країни третього світу, і коханий чоловік таємничо зникає. Шеф місцевої поліції звинувачує саму Аву, через її темне минуле. Дівчина починає власне розслідування і заради порятунку чоловіка не зупиняється ні перед чим.

У кінотеатрі "Сінема-Сіті Київ", "Україна", мережі "Баттерфляй"

"Ворог"

Країна: Канада, Іспанія **Студія:** Rhombus Media **Режисер:** Деніс Вільньов **В ролях:** Джейк Джилленхол, Мелані Лоран **Вікові обмеження:** 16 років

Взявши в кінопрокаті фільм, вчитель історії помічає в одному із епізодів себе, хіба що трохи молодшого. Бажання познайомитися з актором, своїм двійником, стає для героя нав'язливою ідеєю. А після зустрічі з ним відбуваються дивні містичні події, що поступово занурюють чоловіка в безодню мани. Трилер знятий за романом Жозе Сарамого "Двійник".

В кінотеатрах "Київ", "Жовтень"

"Змішані"

Країна: США **Студія:** Warner Bros. Pictures **Режисер:** Френк Корачі **В ролях:** Адам Сендлер, Дрю Беррімор, Кевін Ніллон **Тривалість:** 117 хв. **Вікові обмеження:** 12 років

Двоє батьків-одинаків, які одного разу сходили на невдале побачення, зустрічаються знову на одному і тому ж сімейному курорті в Африці. Героїв, котрі мають змогу познайомитися краще, чекають пригоди, романтичні вечори, страусині бої і, звичайно, взаємне ніжне почуття.

У кінотеатрах "Сінема-Сіті Київ", "Україна", мережах кінотеатрів "Баттерфляй" і "Одеса кіно"

театральна афіша на 19–25 червня

Ведуча рубрики Марія БЕЛЯЄВА
kreschatic_culture@ukr.net

ТЕАТР РОСІЙСЬКОЇ ДРАМИ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Адреса: вул. Б. Хмельницького, 5
Тел: (044)234-42-23,
www.rusdram.com.ua

19 червня (чт.) – 19.00 прем'єра "Усюди один...", сценічна композиція М. Резніковича, 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка присвячується, 1 год. 20 хв.
20 червня (пт.) – 19.00 "Любовне божевілля", музична вистава, Жан Франсуа Рен'яр, 1 год. 50 хв.

20 червня (пт.) – 20.00 прем'єра "Клавдія Шульженко. Старовинний вальс", музично-сценічна композиція Ольги Гаврилюк і Ольги Когут
21 червня (сб.) – 18.00 прем'єра "Жінка і чиновник", комедія, Альдо Ніколаї, 1 год. 30 хв.

21 червня (сб.) – 19.00 "Вишневий сад", комедія, А. Чехов, 2 год. 35 хв.
21 червня (сб.) – 20.00 "Олександр Вертинський. Бал Господень...", моноспектакль, 1 год. 25 хв.
22 червня (нд.) – 18.00 "Останнє кохання", мелодрама, Валерій Мухар'ямов, 2 год. 15 хв.
22 червня (нд.) – 19.00 "Сто п'ять сторінок про кохання", історія у двох частинах, сценічна композиція М. Резніковича, 2 год. 30 хв.
22 червня (нд.) – 20.00 прем'єра "Клавдія Шульженко. Старовинний вальс", музично-сценічна композиція Ольги Гаврилюк і Ольги Когут
23 червня (пн.) – 19.00 "Занадто щасливий батько", комедія, Рей Куні, 2 год. 20 хв.
24 червня (вт.) – 19.00 № 13 ("Божевілля на ніч, або Весілля Пігдена"), комедія, Рей Куні, 2 год. 30 хв.

24 червня (вт.) – 20.00 "Жирна свиня", Ніл Лабут, 1 год. 35 хв.

25 червня (ср.) – 19.00 "Занадто одружений таксист", комедія, Рей Куні, 2 год. 15 хв.

ТЕАТР ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Адреса: пл. Івана Франка, 3
Тел: (044)279-59-21,
279-71-01, www.ft.org.ua

19 червня (чт.) – 19.00 "Скляний звіринець", Теннессі Вільямс
19 червня (чт.) – 19.00 "Дами і гусари", комедія, Олександр Фредро
20 червня (пт.) – 19.00 прем'єра "Моя професія – синьйор з вищого світу", комедія, Джуліо Скарначчі, Ренцо Тарабузі

21 червня (сб.) – 19.00 "Кайдашева сім'я", комедія, Іван Нечуй-Левицький
22 червня (нд.) – 12.00 "Мартин Боруля", комедія, Іван Карпенко-Карий

22 червня (нд.) – 19.00 "Кін IV", трагікомедія, Григорій Горін
24 червня (вт.) – 19.00 "Сон смішної людини", інсценізація Петра Панчука за оповіданням Ф. Достоєвського
24 червня (вт.) – 19.00 "Гімн демократичної молоді", трагікомедія, Сергій Жадан

25 червня (ср.) – 19.00 "Едіт Піаф. Життя в кредит", мюзикл, Юрій Рибчинський, Вікторія Васалатій

ТЕАТР ДРАМИ І КОМЕДІЇ НА ЛІВОМУ БЕРЕЗІ
Адреса: Броварський просп., 25
Тел: (044)517-89-80,
www.drama-comedy.kiev.ua

19 червня (чт.) – 19.00 "Брешемо чисту правду", Х. Бергер, 2 год. 30 хв.
20 червня (пт.) – 19.00 "Черга", О. Мардань, 2 год. 50 хв.

21 червня (сб.) – 19.00 прем'єра "Чого хочуть жінки?", на основі комедій Аристофана, 2 год. 10 хв.
22 червня (нд.) – 19.00 "Небезпечні зв'язки", Шодерло де Лакло, 3 год.
24 червня (вт.) – 19.00 "Ідеальна пара", Марк Камолетті, 1 год. 20 хв.

25 червня (ср.) – 19.00 прем'єра "Веселощі сердечні, або Кепка з карасями", інсценізація Д. Богомазова за збіркою розповідей "Чистий Дор" Юрія Ковалю, 2 год.
25 червня (ср.) – 19.00 "Дні пролітають зі свистом", комедія і драма кохання, М. Коляда, 1 год. 40 хв.

ТЕАТР НА ПОДОЛІ
Адреса: Андріївський узвіз, 20-б (театральна гостьова),
В. Васильківська, 103 (Палац "Україна")
Тел: (044)33-222-17,
www.theatreonpodol.com

20 червня (пт.) – 19.00 прем'єра "Вернісаж на Андріївському", театральне буріме, закриття сезону, театральна гостьова
21 червня (сб.) – 19.00 прем'єра "Вернісаж на Андріївському", театральне буріме, закриття сезону, театральна гостьова
22 червня (нд.) – 19.00 прем'єра "Вернісаж на Андріївському", театральне буріме, закриття сезону, театральна гостьова

ТЕАТР НА ЛИПКАХ
Адреса: вул. Липська, 15/17,
Тел: (044)253-62-19,
www.tuz.kiev.ua

19 червня (чт.) – 18.00 "Обережно – жінки!", мелодраматична комедія, А. Курейчик, 2 год. 30 хв.
20 червня (пт.) – 18.00 "Сирена та Вікторія", комедія, О. Галін

21 червня (сб.) – 18.00 "Шиндай", драма, І. Афанасьєв
22 червня (нд.) – 18.00 прем'єра "Сон", Віктор Гирич за твором Тараса Шевченка

ТЕАТР ОПЕРЕТИ
Адреса: Червоноармійська, 53/3
Тел: (044) 287-62-57,
www.operetta.com.ua

19 червня (чт.) – 19.00 "Мадемуазель Нітуш/історія одного перевтілення", оперета, Ф. Ерве
20 червня (пт.) – 19.00 "Кармен-сюїта", балет-феєрія, Жорж Бізе
21 червня (сб.) – 19.00 "Цілуй мене, Кет!", мюзикл, К. Портер

22 червня (нд.) – 19.00 "За двома зайцями", оперета, В. Льїн, В. Лукашов
25 червня (ср.) – 19.00 "Циганський барон", оперета, Й. Штраус

ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ УКРАЇНИ
Адреса: вул. Володимирська, 50
Тел: (044)455-90-87,
www.opera.com.ua

19 червня (чт.) – 19.00 "Алеко", опера на 1 дію, С. Рахманінов, "Шопеніана", балет на 1 дію, Ф. Шопен
20 червня (пт.) – 19.00 "Сильфіда", балет на 2 дії, Х. Левенсхольд
22 червня (нд.) – 19.00 "Лісова пісня", балет на 3 дії, М. Скорумський

24 червня (вт.) – 19.00 "Лускунчик", балет на 2 дії, П. Чайковський

дитяча афіша на 19 – 25 червня

ЦИРК
Адреса: пл. Перемоги, 2
Тел: (044)486-39-27,
www.circus.kiev.ua

21 червня (сб.) – 17.00, 22 червня (нд.) – 13.00 дитяча анімаційна програма "Браво-бравушки"

ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ УКРАЇНИ
Адреса: вул. Володимирська, 50
Тел: (044)455-90-87,
www.opera.com.ua

21 червня (сб.) – 19.00 "Казка про царя Салтана", казка на 2 дії з хореографічними епізодами та мультиплікаційними і проєкційними ефектами, М. Римський-Корсаков

ТЕАТР ОПЕРИ І БАЛЕТУ ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА
Адреса: вул. Межигірська, 2
Тел: (044)425-42-80,
www.musictheatre.kiev.ua

19 червня (чт.) – 19.00 прем'єра "Видіння Рози", балет на 1 дію, О. Родін, "Жінки в ре мінорі", балет на 1 дію на музику Й. С. Баха, "Київ модерн-балет"

20 червня (пт.) – 11.00 "Попелюшка", балет на 2 дії, С. Прокоф'єв, 2 год.

21 червня (сб.) – 12.00 "Музичні класики-3", оперна абетка для дітей та їхніх батьків
22 червня (нд.) – 12.00 "Лебедине озеро", балет на 3 дії, П. Чайковський, 2 год. 40 хв.
25 червня (ср.) – 12.00 "Стійкий олов'яний солдатик", музична казка-феєрія на 2 дії, С. Баневич, 1 год. 45 хв.

ТЕАТР НА ЛИПКАХ
Адреса: вул. Липська, 15/17
Тел: (044)253-62-19,
www.tuz.kiev.ua

21 червня (сб.) – 11.00 "Не хочу бути собакою", казка-гра на 1 дію, С. Белов, С. Куваєв, 1 год. 10 хв., для дітей від 5-ти років

21 червня (сб.) – 13.00 "Не хочу бути собакою", казка-гра на 1 дію, С. Белов, С. Куваєв, 1 год. 10 хв., для дітей від 5-ти років

22 червня (нд.) – 11.00 "Вождь червоношкірих", трагікомедія, за мотивами оповідання О'Генрі, 1 год. 45 хв., для дітей від 7-ми років
22 червня (нд.) – 13.00 "Вождь червоношкірих", трагікомедія, за мотивами оповідання О'Генрі, 1 год. 45 хв., для дітей від 7-ми років

25 червня (ср.) – 19.00 "Травіата", опера на 4 дії, Дж. Верді, виконується італійською мовою

ТЕАТР "СУЗІР'Я"
Адреса: вул. Ярославів Вал, 14-б
Тел: (044)278-45-87,
www.suzirja.org.ua

19 червня (чт.) – 19.00 "Цвітаєва + Пастернак", роман життя, Є. Чуприна
20 червня (пт.) – 19.00 "Антигона", ода небайдужості, Жан Ануй
21 червня (сб.) – 19.00 "Летітс і Лавідж", забави з примарами, Пітер Шеффер
22 червня (нд.) – 19.00 "Самотня леді", лірична комедія, Ігор Афанасьєв
24 червня (вт.) – 19.00 "Довершений Чарлі", іронічна мелодрама для повнолітніх, Лев Хохлов
25 червня (ср.) – 19.00 "Прекрасний звір у серці", хореодрама, Микола Вінграновський

ТЕАТР "КОЛЕСО"
Адреса: Андріївський узвіз, 8
Тел: (044) 425-04-22,
www.teatr-koleso.kiev.ua

19 червня (чт.) – 19.00 "Приборкання норавливої", комедія для дорослих, вільний переклад твору Шекспіра

20 червня (пт.) – 19.00 прем'єра "Дама-примара", комедія плаща та шапги, Педро Кальдерон Де Ла Барка
21 червня (сб.) – 19.00 прем'єра "Дама-примара", комедія плаща та шапги, Педро Кальдерон Де Ла Барка
22 червня (нд.) – 19.00 "Пристасті дому пана Г-П.", водевіль-модерн за п'єсою Олени Пчілки "Сужена – не оужена"
24 червня (вт.) – 19.00 "У Києві на Подолі... або "Где ві сохніте бельйо?", городська байка з піснями, танцями і цимісом за мотивами водевілю М. Янчука "По ярмарку"

ТЕАТР ЛЯЛЬОК
Адреса: вул. Грушевського, 1-а
Тел: (044)278-58-08, **www.akadempuppet.kiev.ua**

21 червня (сб.) – 11.00 прем'єра, "Солом'яний бичок", С. Ціпін, 40 хв., для дітей від 4-х років
21 червня (сб.) – 13.00 "Золотий ключик", О. Толстой, 65 хв., для дітей від 3-х років
21 червня (сб.) – 19.00 "Божественна комедія", І. Шток, 120 хв., вистава для дорослих
22 червня (нд.) – 11.00 "Золоте курча", В. Орлов, 45 хв., для дітей від 3-х років
22 червня (нд.) – 13.00 "Кіт у чоботях", Ю. Сікало за Ш. Перро, 45 хв., для дітей від 3-х років

адреси кінотеатрів

«Київ», вул. В. Васильківська, 19, тел.: (044) 234-73-81, 234-33-80, **www.kievkino.com.ua**
«Жовтень», вул. Костянтинівська, 26, тел.: (044) 417-27-02, **www.zhovten-kino.kiev.ua**
«Україна», вул. Городецького, 5, тел.: (044)279-67-50, 279-82-32, **www.kino-ukraine.com.ua**

«Сінема-Сіті Київ», ТРЦ «Оушен плаза», вул. Горького, 176, тел.: (044) 230-72-30, **www.cinemaciti.kiev.ua**
Мережа кінотеатрів «Баттерфляй», **www.kino-butterfly.com.ua**:
«Більшовик», вул. Гетьмана, 6, тел.: (044) 200-90-10
«Ультрамарин», вул. Урицького, 1-а, тел.: (044) 206-03-62, 206-03-70

«DeLuxe», вул. Горького, 50, тел.: (044)206-13-22, 206-13-24
Мережа кінотеатрів «Одеса кіно», **www.kinoodessa.com**:
ТЦ «Україна», просп. Перемоги, 3, тел.: (044) 496-15-11, 496-15-51
ТЦ «Квадрат», бульв. Перова, 36, тел.: (044) 538-17-70, 538-17-71

Фото з сайту www.dpravda.com

Донорство крові — візитівка здоров'я

■ У суботу в різних куточках світу відбулися заходи з нагоди Всесвітнього дня донора крові

Київська обласна станція переливання крові традиційно проводить День донора. Останнім часом такі акції (і не тільки у Всесвітній день донора крові) відбуваються у Києво-Могилянській академії. Тут впродовж кількох годин 100 донорів здали 40 літрів крові! Це майже рекорд. Зазвичай за день здають кров 8—12 осіб. А за минулий рік у столичній області до центрів переливання крові прийшли майже три тисячі донорів.

Наталя ПЛОХОТНЮК | спеціально для «Хрещатика»

ЗА НАУКОВИМ визначенням кров — різновид тканини організму людини та тварин, який утворює його внутрішнє середовище, має рідку консистенцію й складає до 8 % маси тіла. Утворюється кров з двох основних компонентів — плазми та формених елементів. Організм живе, поки кров рухається по судинах тіла. З часу відкриття умов сумісності крові різних людей стало можливим використання донорської крові для рятування людського життя. В наш час кількість людей, врятованих донорською кров'ю, неможливо навіть перерахувати. А скільки хворих її постійно потребують!

Сучасна наука й медицина вже вміють практично все. Навчилися замінювати майже всі людські органи. Але штучної крові й досі не винайшли. Єдиним джерелом отримання компонентів крові є донор. На жаль, донорство сьогодні переживає значний спад, за останніх 10 років їх кількість зменшилась більш ніж удвічі, що спричинило зниження обсягів заготівлі крові. «Жодна медицина світу не може існувати без служби крові. Світова практика свідчить, що для забезпечення донорською кров'ю та її компонентами необхідно, щоб на 1 000 людей припадало 30—40 кроводач на рік. В Україні цей показник становить близько 18 кроводач на 1 000 чоловік. До того ж у зв'язку із загостренням проблеми інфекційної безпеки донор-

ської крові в Україні щорічно вираховується більше 5 % усієї заготовленої крові, — пояснив заступник директора департаменту, начальник Управління спеціалізованої медичної допомоги Департаменту реформ та розвитку медичної допомоги МОЗ України Євген Мороз. — Нині донорська кров перевіряється на чотири основні інфекції, що передаються із кров'ю, а не на дві, як це було раніше. І жодна доза не переливається без належної перевірки».

На державному рівні МОЗ впроваджується у діяльність регіональних служб крові сучасна система скринінгу донорської крові та її компонентів на маркери інфекцій, що передаються з кров'ю. Діяльність служби крові України до минулого року здійснювалася під грифом «Таємно». Проте у 2013 році заборону розголошувати дані щодо кількості донорів, донатцій, обсягів заготівлі крові та її компонентів знято.

В Європі донорство, як і колись у СРСР, — почесна місія кожного здорового громадянина. Донорів стимулюють морально й матеріально. Там добре поставлена рекрутингова служба, діє соціальна реклама, яка, на жаль, відсутня в Україні. Зокрема в Німеччині та Франції донорство рекламується як показник доброго здоров'я людини. Серед додаткових заохочень під час прийому на роботу роботодавці зважають на донорство як

на одну з переваг претендента на вакансію. Престижність здавання крові популяризують власним досвідом відомі актори, спортсмени, музиканти. Адже люди, яких цікавить грошова винагорода, належать переважно до малозабезпечених прошарків суспільства. Дехто з них є вірусоносіями або страждає від серйозної недуги, утім, бажаючи підзаробити, вони подеколи приносять підроблені довідки про стан здоров'я. Тож найбезпечніше мати справу з тими, кого спонукало стати донором насамперед бажання допомогти хворим.

Донором стати легко, якщо ви здорові

Та лише бажання долучитися до порятунку ближнього замало. Є низка факторів, що перешкоджають здійсненню благородних намірів. Передусім треба пройти медичне обстеження, яке засвідчить відсутність протипоказань — як абсолютних, так і відносних. Такі недуги, як ВІЛ/СНІД, сифіліс, гепатити В і С, туберкульоз, токсоплазмоз, малярія, онкозахворювання, виразка шлунку та дванадцятипалої кишки, психічні захворювання, інфаркт міокарда (і ще близько чотирьох десятків інших захворювань) протипоказані для здачі крові. Навіть якщо ви просто застуджені, нещодавно вида-

лили зуб (або навіть лікували), робили татування чи пірсінг, приймали антибіотики чи психотропні препарати, вагітні — здавати кров не варто. До того ж за дві доби до здачі крові не можна вживати алкоголь, жирну їжу. Кожен потенційний донор засвідчує стан здоров'я особистим підписом в анкеті перед тестовим обстеженням й несе відповідальність за достовірність інформації, згідно із Законом України «Про донорство крові та/або її компонентів». Як результат: 10—15 % українців, бажаючи здати кров, вважаючи себе цілком здоровими, вже на першому етапі обстеження «списуються». Ще 3—5 % відсіюються після лабораторних досліджень.

Сам процес забору крові триває всього кілька хвилин (плазма — значно довше). Новітні апарати контролюють дозу, яку перед забором встановлюють фахівці відповідно до можливостей донора.

Мені, громадянці України, вже за 18 років, але ще не 60. Зріст і вага теж підходять: понад півтора метра і більше 50-ти кілограмів. Тож опинившись в Київському обласному центрі крові, я вирішила долучитися до безоплатних донорів. І не лише з благородних мотивів. Захотілося на собі розвінчати або підтвердити так звані міфи про донорство. Найголовніший міф — «під час здачі крові можна заразитися всілякими хворобами» — відкидається відразу: ні системи, ні апарати, ні кров не контактують навіть з повітрям, тому що стандартизована система крові — з інтегрованими герметичними запаювачами.

«Жодна доза крові без обстеження нікому не переливається, — авторитетно переконує головний лікар. — В Україні, окрім 70 центрів крові, функціонує понад 490 відділень трансфузіології. З 2005 року донорський матеріал зберігається на карантині протягом 180 діб».

І все ж стовідсотково гарантувати безпечність донорства не можна, бо жоден із методів дослідження не дає абсолютної гарантії. Хоча кожна доза донорської крові контролюється, однак існує таке поняття як «сіре вікно», коли збудник інфекції не можна розпізнати (на ранній стадії — з 7-ми до 14-ти днів — він «дрімає»). Правда, інфікування трапляється надзвичайно рідко. За світовою статистикою, ризик «підхопити» ВІЛ через продукти донорської крові оцінюється в 0,0005 %, а вірусний гепатит — у 0,03 % на одне переливання крові.

Наступний міф — «здача крові — це тривала процедура». Здача аналізів і очікування результатів — не більше 15 хвилин. Далі проходжу перший етап обстеження: вимірювання артеріального тиску, пульсу й ритму серця. Вся процедура — не більше півгодини.

Ще один міф — «здача крові — це боляче» — не зовсім є міфом. Сама кроводача — не боляче, а просто не дуже приємно.

Міф про те, що «донорство шкідливе, бо змушує організм «перевиробляти кров», швидко розвінчується. Все навпаки. Природа потурбувалась про людину й наділила її резервами, що в багато разів перевищують її потреби в су-

часному світі. Низькі витрати «запасів» організму призводять до хвороб накопичення (атеросклерозу, подагри, ожиріння тощо). Роль оновлення крові лікарі знали з давніх часів, тому численні людські нездужання лікували дозованим кровопусканням.

Найбезглуздіші міфи такі: «у мене поширена група крові, тож моя кров не знадобиться» і «мене це не стосується».

Сучасна трансфузіологія переорієнтовується на переважне використання окремих компонентів крові та препаратів плазми крові, що, в свою чергу, потребує забезпечення служб крові високотехнологічним дороговартісним обладнанням. На жаль, таке обладнання мають лише кілька вітчизняних служб крові. Через те необхідно брати велику кількість крові для отримання потрібної лікувальної дози. Не кількість, а якість крові є тепер питанням національної безпеки України. Йдеться про безпеку донора, персоналу і реципієнта (людини, якій переливають кров).

Бути здоровим нині модно, авторитетно, престижно. Після здачі крові людина відчуває приплив нових сил — яскраве свідчення оновлення організму.

Медики стверджують, що також після здачі крові покращується діяльність імунної системи, печінки, підшлункової залози, інших органів травлення. Як наслідок — стабілізується обмін речовин, що є надійною профілактикою всіх «хвороб накопичення».

Нині донорам платять 160 гривень за літр крові, зате державі обстеження донора та його крові обходиться в тисячу гривень.

Через два місяці я знову відчувала потребу здати кров. А тут і нагода: в Києво-Могилянській академії зібралася небайдужа свідомо молодь, яка мала одну спільну мету: стати донором крові заради здоров'я та життя інших, тих, хто потребує цього найбільше. В аудиторіях НаУКМА бригада Київського центру переливання крові розташувала свою тимчасову амбулаторію і приймала донорську кров в усіх бажаючих. Дні Донора крові вже стали чудовою традицією для студентів Києво-Могилянської академії. Їх основна мета: зробити донорство крові популярнішим серед молоді, продемонструвавши, наскільки це проста та безпечна процедура. Тільки уявіть собі: 10 хвилин часу — і ваша кров уже може врятувати чиєсь життя. Цього разу долучитися до кола небайдужих та здати кров виявило бажання близько 160 осіб. Після огляду лікарями до здачі крові було допущено 100 донорів, а це означає, що спільними зусиллями ми зібрали майже 40 літрів крові! А це значить, що діти, які лікуються в Національному центрі «Охматдит», отримали більше шансів виживати.

У Києві щоденно донорської крові потребують близько 200—300 осіб (це за умови, коли немає катастроф чи форс-мажорних обставин), а здають кров не більше 100 осіб на день. Це ж нонсенс, щоб у такому великому мегаполісі три сотні людей не могли здати кров! Донор у перекладі з латини означає «дарую». Отож мо-лодіймо і рятуймо інших! ■

Лицар духовної звитяги

■ **Феофан Прокопович — автор «Букваря», за яким багато десятиліть вчилися українці, росіяни, білоруси, греки, молдавани, серби, грузини, болгар**

Геніальний син України Феофан Прокопович — професор і ректор Києво-Могилянської академії, єпископ псковський та архієпископ новгородський, поет, неперевершений оратор — був різносторонньо обдарованим. Енциклопедичні знання, видатні досягнення в галузі риторики, математики, політики, наук про державу і право, без сумніву, дозволяють поставити його в ряд геніїв людства.

Олександр БАРКІН | «Хрещатик»

НА ПОЧАТКУ червня 1681 року в родині київського крамаря Церейського народився хлопчик, якого нарекли Єлеазаром. Коли йому виповнився рік, помер батько, а невдовзі він втратив і матір. Єлеазаром став опікуватися дядько по матері Феофан Прокопович, намісник київського Братського Богоявленського монастиря, професор і ректор Києво-Могилянського колегіуму. Виховував хлопчика як рідного сина, віддав у початкову школу при монастирі. Після її закінчення Єлеазар став спудеєм Києво-Могилянського колегіуму, а було йому тоді сім рочків. Маючи виняткову пам'ять, Єлеазар дуже швидко став «сенатором». У колегії були своєрідні стимулюючі засоби: більш успішні учні сиділи за першими партами — «сенатором». Навчання тривало дванадцять років. Після закінчення Києво-Могилянського колегіуму його вихованці не поступалися випускникам найкращих європейських університетів.

За традицією, впровадженою ще Петром Могилою, у класах часто влаштовувалися диспути на будь-які теми. Єлеазар завжди перемігав своїх опонентів. Після смерті дядька хлопець ще

більше поринув в науку. Крім традиційних для колегіуму дисциплін, він жадібно вивчав твори європейських філософів. Ось вже перечитав останню книгу в бібліотеці. Що далі? Скоро випуск. А душа прагне вчитися... І тоді 1698 року Єлеазар прийняв несподіване рішення. Нікому нічого не кажучи, попрямував до Володимиро-Волинського уніатського колегіуму. Ігумен Базиліянського монастиря Боніфатіус не міг повірити своєму щастю. Племінник запеклого ворога католицизму Феофана Прокоповича переходить у унію! Швиденько, без тяганини, хлопця постригли у ченці під ім'ям Єлисея.

Невдовзі з Риму надійшов наказ: Єлисея Прокоповича негайно відправити до Римської католицької академії святого Афанасія. У метрикулі студента-філософа другого року Самійла Церейського зазначено: «Великих здібностей та найвищого успіху. З відзнакою захистив прилюдно всю філософію».

Три роки Єлисей провів під суворим внутрішнім контролем, аби ні словом, ні жестом не видати своє ставлення до тих, кого ненавидиш. У Ватикані молодик навчався фехтуванню, бійці на

ножах, плаванню, веслуванню. Але найголовніше — це бібліотека, де були твори древніх латинських та грецьких філософів, істориків, книжки Томмазо Кампанелли, Галілео Галілея, Джордано Бруно, Миколая Коперника.

Єлисея викликав до себе папа Климентій XI і у приватній бесіді висловив сподівання, що Прокопович стане стовпом католицизму, і навіть пообіцяв кардинальську шапочку.

Наступного дня, 28 жовтня 1701 року, Єлисей залишає Рим. Пішки проходить Францію, Швейцарію, Німеччину. Мандруючи країнами Європи, Прокопович знайомиться з ідеями гуманізму, просвітництва й реформації, які проповідує потім усе своє життя, студіює риторичну поезію, філософію, вивчає церковні старожитності, уважно приглядається до організації та управління Ватиканом. Набутий досвід знадобиться йому в майбутньому при здійсненні реформ православної церкви.

1704 року нарешті добігає Україну. Йде спочатку в Почаївський монастир, три доби сидить під брамою, чекаючи прийому ігумена. Ченці плювали на ньо-

го, прочани кидали каміння, лаяли й ображали, а він радів, що чує рідну мову. Ігумен накладає на Прокоповича епітимію (моління на колінах в темній келії 40 днів, чорний хліб і вода), після проходження якої Єлисей постригається в ченці православної церкви під ім'ям Самуїл.

Тепер можна і до Києва. Варлаам Ясинський, київський митрополит, який не дозволив оголосити Прокоповичу анафему, радо приймає блудного сина, благословляє його на перехід до православної віри. В старовинній голосіївській церкві Прокопович прибирає ім'я свого дядька Феофана. З 1705 року стає викладачем філософії, піітики та риторики в Києво-Могилянському колегіумі. Далі була кропітка робота, написання п'єси «Во-

лодимир», присвяченої Івану Мазепі, виголошення богословсько-філософських проповідей. Петро I під час візиту в Київ дуже високо оцінив особистість Феофана Прокоповича і в 1716 році забрав його до Петербурга. Коли Прокопович прибув до Петербурга, Петро I перебував за кордоном. Майже за рік Феофан упорядкував генеалогічну таблицю російських правителів і підготував її до друку.

Сильна й обдарована натура Прокоповича приваблювала Петра, який розпізнав у ньому далекоглядного й гнучкого політика, волевого й стійкого борця, людину, котра могла виступити виразником його починань і реформ.

1718 року священник стає єпископом псковським і новгородським, наближається до

царського двору, у 1721-му призначений віце-президентом найсвятішого синоду. Після смерті Петра I сприяє сходженню Катерини I на трон. 1725 року Прокопович стає архієпископом новгородським і першим членом синоду, фактичним главою Російської православної церкви. Десять останніх років проводить у боротьбі з інтриганами та донощиками — противниками петровської політики.

Біографи М. Ломоносова часто наводять той факт, що саме Прокопович виступив покровителем Ломоносова, коли того збиралися виключити зі Слов'яно-греко-латинської академії. Поділяють, що при цьому Прокопович сказав: «Не бійся нічого, хоча б з калатанням у великий московський соборний дзвін стали тебе оголошувати самозванцем — я твій захисник». А коли до університету при Петербурзькій Академії наук було запрошено декілька найталановитіших вихованців Слов'яно-греко-латинської академії, Прокопович посприяв, щоб потрапив туди і Ломоносов.

Відомо, що Феофан не погано володів кількома мовами. Писав вірші російською, польською та латинською. Мав багату бібліотеку, що нараховувала близько 30-ти тисяч книжок, в основному латиною. На власні кошти створив і розмістив у своєму будинку школу для бідних й осиротілих дітей.

19 вересня 1736 року Феофан Прокопович помер у Новгороді і був похований у тамтешньому Софійському соборі ■

православний календар

19 червня

Преподобного Віссаріона, чудотворця Єгипетського (IV-V). Преподобного Іларіона Нового (845). Святителя Іони, єпископа Великопермського (1470).

20 червня

Мученика Феодота Анкірського (303). Собор Іванівських святих. Мучениці Валерії.

21 червня

Великомученика Феодора Стратилата (319). Святителя Феодора, єпископа Суздальського (1023).

22 червня

Неділя 2-га по П'ятидесятниці, Всіх святих. Святителя Кирила, архієпископа Александрій-

ського (444). Преподобного Кирила, ігумена Білозерського (1427).

23 червня

Священномученика Тимофія, єпископа Пруського (361-363). Преподобного Силуана, схимника Печерського, у Дальніх печерах (XIII-XIV). Ікони Божої Матері, іменованої «Споручниці грішних», Корецької (1622).

24 червня

Апостолів Варфоломія і Варнави (І). Ікони Божої Матері, іменованої «Достойно єсть» («Милуюча») (X).

Ікона Божої Матері «Достойно єсть» знаходиться на Афоні в Карейському монастирі, який був заснований Константином Великим у 335 році. Прославилася ця ікона таким чином: один старець, який мешкав неподалік Карей разом

з послушником, пішов на всенощну у неділю в монастир, а його учень, отримавши благословіння здійснити службу вдома, залишився. Під час всенощної він почув стук у двері, а відчинивши, побачив незнайомця, якого привітно зустрів. Під час богослужіння, коли прийшов час перед 9-ю піснею прославляти Богородицю, вони обидва стали перед іконою і заспівали відому «Чеснішу від херувимів...». Але гість сказав: «У нас не так прославляють Божу Матір. Ми співаємо спочатку «Достойно єсть, яко воістину, блажити Тебе, Богородицю, присноблагженну і пренепорочну, і Матір Бога нашого,— а вже після цього додаємо: «Чеснішу від херувимів...». Молодий учень розчулився до сліз, коли слухав нечувану досі пісню, і став багатиприбульця навчити його так саме величати Богородицю. Але у помешканні не було ані чорнил, ані паперу. Тоді гість сказав: «У такому випадку я напишу тобі цю пісню на камені, а ти вичи її сам і навчи всіх інших християн, аби вони так прославляли Пресвяту Богородицю». Ка-

м'янь, наче віск, став м'яким у руках дивного гостя, і слова глибоко вкарбувалися в нього. Накресливши пісню на камені, відвідувач назвався Гавриїлом і став невидимим.

Усю ніч провів послушник у славослів'ї перед іконою Богородиці новою піснею. Вранці старець, повернувшись із Карей, побачив, що послушник співає дивну пісню. Учень показав йому камінь і розповів, як усе було. Старець повідомив про це собору святогорців, і всі прославили Господа і Матір Божу й заспівали нову пісню. Відтоді Церква прославляє Богородицю архангельською піснею «Достойно єсть...», а ікона, перед якою вона була проголошена Архангелом, перенесена у Карейський собор і названа «Достойно єсть».

25 червня

Преподобного Онуфрія Великого (IV). Преподобного Петра Афонського (734). Репкинської ікони Божої Матері.

Перші несподіванки Чемпіонату світу

■ Бразилія не змогла здолати Мексику, а Португалія зазнала розгромної поразки

На світовій першості з футболу відбувся перший тур групової частини. Серед результатів матчів є як цілком очікувані перемоги фаворитів, так і відверті несподіванки. Серед найпримітніших можна виділити нічийний рахунок між Бразилією та Мексикою, а також розгромну поразку збірної Португалії у поєдинку з Німеччиною.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

Нападник збірної Німеччини Томас Мюллер (у центрі) став автором хет-трику у ворота збірної Португалії

У ПРОТИСТОЯННІ збірних Бразилії і Мексики могла де-факто вирішитися доля однієї з путівок до плей-офф. Так, формально перемога в матчі жодній з команд нічого не гарантувала, але в кожному разі, маючи шість очок в активі, вельми непросто пройти повз 1/8 фіналу. Додати сюди непрості відносини між збірними Бразилії та Мексики (за останніх півтора десяти років мексиканці сім разів обігравали бразильську команду), а також магію переповнених і дуже гучних трибун — і складуться всі компоненти, необхідні посправжньому безкомпромісному протистоянню.

У складах команд, в порівнянні з їх першими матчами на Чемпіонаті світу, практично не відбулося змін. Хіба що наставник бразильців Луїс Філіпе Сколарі був змушений випустити на поле замість травмованого гравця Халка Раміреса. А ось Мігель Ерера виставив на гру тих же футболістів, які принесли перемогу у зустрічі з Камеруном.

Ще до гри Сколарі говорив про те, що встиг добре вивчити мексиканську команду, а тому сюрпризів не чекає. Бразильський фахівець виявився правий. Щоправда, на перших хвилинах мексиканці намагалися побитися за те, щоб хоча б недовго пограти першим номером, але запал їх швидко вичер-

пався. А на кінець чверті години гри збірна Бразилії повністю прибрала ініціативу до своїх рук, досить рідко дозволяючи супернику не те що атакувати, а взагалі отримувати м'яч. Незважаючи на це, саме мексиканці створили перший дійсно небезпечний момент: Ектор Еррера потужно пробив здалеку, і Жуліо Сезару довелося кінчиками пальців відводити м'яч від воріт.

Відповідь бразильців була миттєвою. Дані Алвес подав з правого флангу, там Неймар вистрибнув найвище і головою відправив м'яч практично впритул зі штангою. І тільки швидкість і довгі руки голкіпера збірної Мексики Гільєрмо Очоа врятували гостей. Під завісу тайму свій шанс упустив вже Паулінью. І знову в цьому епізоді був на висоті голкіпер мексиканців. У підсумку бойова, хоч і нульова нічия.

У другій половині зустрічі гра стала, що називається, розкриватися. Не відразу, а по мірі того, як бразильці стали усвідомлювати, що нічия ніяк не входила в їхні плани. Збірна Бразилії додала у швидкості, і тиск на ворота Очоа посилювався. У середині тайму у бразильців знову спрацював навіс на Неймара, той встиг прийняти м'яч на груди, скинути його собі під удар і пробити впритул. Але цього вечора Очоа, який мав намір стати кра-

щим гравцем матчу, знову врятував свою команду.

За п'ять хвилин до кінця основного часу Очоа звання кращого гравця зустрічі таки заслужив. Тому що знову врятував свою команду від біди, опинившись у потрібному місці в потрібний час — коли Т'ягу Сілва головою бив впритул і, здавалося, напевно. І, як з'ясувалося, незабаром мексиканський голкіпер за рахунок своєї блискучої гри дійсно здобув для своєї збірної нічию з господарями Чемпіонату світу.

Сценаріїв, за якими міг би розвиватися хід поєдинку між збірними Португалії та Німеччини, що входять до групи фаворитів чемпіонату, можна було намалювати безліч. Але навряд чи хтось міг уявити розгром однієї команди іншою. Не можна сказати, що збірна Португалії вже з перших хвилин нічого не могла протиставити німцям, але рахунок на табло, і останні повністю заслужили перемогу.

Вже на 12-й хвилині на табло запалало 1:0. Томас Мюллер з пенальті вивів Німеччину уперед. Збірна Португалії огризнулася непоганим підкрученим ударом від Нані. Однак ознаки німецької переваги ставали все більш і більш очевидними. Перевершували вони опонентів за рахунок своїх традиційних футбольних цінностей — швидкості та вміння пресингува-

ти по всьому полю. Португальці до того ж втратили Алмейду — не те щоб свого лідера, але, здається, єдиного гравця, здатного у них більш-менш якісно закривати позицію чистого форварда.

Біда довго чекати себе не змусила. Перейра врятував свою команду від гола, встигнувши підкотитися під потужний постріл Гетце. Але зароблений німцями кутовий призвів до голу. Пепе, взагалі захисник, м'яко кажучи, не дрібний. Проте Матс Хуммельс перестрибнув усіх захисників піренейців і загнав м'яч у сітку.

Перед перервою збірна Німеччини вела вже з великим рахунком. Це Мюллер, приймаючи передачу Тоні Кроса, виграв у центрі штрафного майданчика боротьбу за м'яч у Бруну Алвеша.

Треба думати, що, будь його воля, тренер португальців Паулу Бенту скасував би цей вже зовсім безглуздий для його збірної другий тайм. Тайм, який нічого доброго їй принести не міг, окрім чергових нещасть. І вони на неї сипалися — у вигляді травми ще одного твердого гравця основи Фабіу Куентрана, у вигляді четвертого пропущеного гола — від Мюллера, який таким чином першим на нинішньому чемпіонаті відзначився хет-триком. Таким чином, збірна Німеччини здобула більш ніж переконливу перемогу з рахунком 4:0 ■

хокей

В Україні створюється нова професійна хокейна ліга

На робочій нараді керівників хокейних клубів України, що відбулася в Києві, було прийнято рішення про створення нової професійної хокейної ліги в Україні. Поки ще точно не вирішено, як вона буде називатися (орієнтовно — Українська хокейна ліга), але вже відомо, що включатиме в себе 10 клубів. Заявки подали: «Донбас» (Донецьк), «Альтаір» (Дружківка), «Білий Барс» (Біла Церква), «Сокіл» (Київ), «Генерали» (Київ), «Компаньйон» (Київ), «Динамо» (Харків), «Кременчук» (Кременчук), «Сталь» (Дніпродзержинськ), «Леви» (Львів). Львівські «Леви» при цьому поки будуть проводити домашні матчі в Києві. Фінансові гарантії по телетрансляціях та оплаті суддівства Ліга бере на себе, але організацію матчів забезпечуватиме приймаюча сторона. Старт чемпіонату планується в середині вересня. 1 липня пройде наступна нарада, на якій будуть прийняті подальші рішення щодо проведення чемпіонату України в новому форматі.

плавання

Національна збірна завоювала 8 медалей на Чемпіонаті світу серед військових

У Швейцарії пройшов 46-й Чемпіонат світу з плавання серед військових. Українці завоювали вісім медалей, повідомляє офіційний сайт ФПУ. У медальному заліку вітчизняна команда посіла восьме місце, завоювавши одну золоту, дві срібних і п'ять бронзових медалей. Головний тренер збірної України з плавання та голова тренерської ради Федерації плавання України Андрій Сердінов задоволений результатами своїх підопічних: «Плавці української збірної, які виступали на цих змаганнях, є військовозобов'язаними і проходять службу в Збройних силах України за контрактом. Нашу державу на світовій першості представляли сім спортсменів. Вони показали дуже хороший результат, завоювавши вісім медалей. Крім того, спортсмени отримали змагальний досвід перед головними стартами плавального сезону — чемпіонатом Європи в Берліні». Чемпіонкою змагань на 200 м на спині стала Ірина Главник. Вона пропливла дистанцію за 2:13.27. Спортсменка також завоювала срібну медаль на 200 м комплексним плаванням (2:18.47). Срібним призером на 400 м комплексним плаванням став Максим Шемберев (4:20.37). Дві бронзові медалі завоювала Ольга Товстоган — на 100 м брасом (1:10.81) і 200 м брасом (2:32.97). Дві бронзові нагороди у Олексія Іванова — на 100 м батерфляєм (53,77) і 50 м батерфляєм (24,39). Бронзу також виграв Богдан Плавін на 50 м вільним стилем (22,79). Зазначимо, що Чемпіонат світу з плавання серед військових є традиційним і проходить раз на два роки. Цього року в ньому взяли участь спортсмени з 13-ти країн.

СПОРТ

Збірна України здобула чотири перемоги у відбірковому турнірі Євробаскету-2015

ПЕРШИЙ матч проти збірної Німеччини збірна України розпочала досить впевнено. Вже через чотири хвилини ігрового часу Аліна Ягупова з-за дуги принесла збірній перевагу +6 — 4:10. Однак за дві хвилини німкені скоротили відставання та вийшли вперед — 13:12. Утім, лише на кілька секунд та ж Аліна Ягупова знову повернула лі-

дерство своїй команді. За півтори хвилини наприкінці першої чверті українки зробили ривок 0:7, що дозволило їм піти на перший відпочинок з найбільшою перевагою за зіграний час — 16:23. Старт другої чверті видався нервовим для суперниць, з чималою кількістю втрат з обох боків. Підопічні Вадима Чечуро перши-

Українки впевнено лідирують у відборі до Євробаскету

■ Вітчизняна жіноча збірна здобула дві перемоги

Після подвійного успіху проти збірної Фінляндії наша національна команда з баскетболу продовжила перемагати і в наступних матчах. Цього разу суперниками синьо-жовтої дружини стали німкені. У першій зустрічі українки діяли більш прагматично, тому остаточний результат був не таким розгромним — 81:72. А ось у другому поєдинку наші дівчата були більш впевненими у своїх силах і, як наслідок, здобули перемогу — 92:76.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

ми опанували себе, і на четвертій хвилині Олександра Курасова влучним кидком здалеку подарувала Україні двозначну перевагу — 18:29. На велику перерву наші дівчата пішли з 10-очковою перевагою — 33:43. Українки утримували її аж до останніх двох хвилин четвертої чверті, однак результативні атаки господарок паркету дали їм змогу наблизитися на відстань у чотири очки. Наприкінці матчу німкені вдалися до тактики фолів, однак наші гравці були влучними з лінії і тому перемогли — 81:72. У другому протистоянні німкені, для яких це був останній шанс сподіватися на чемпіонат Європи, захопили ініціативу й стали наро-

щувати перевагу, вони майже без промаху кидали здалеку, перевага наших суперниць у 9 очок трималася протягом майже усієї чверті, яка й завершилася рахунком 17:26. А ось у другій десятихвилині на майданчику вже повністю домінували українки, котрі виграли чверть — 24:6. За 6 хвилин третьої чверті Олександра Курасова здобула для України 15 очок, 8 пунктів у цій десятихвилині принесла команді Аліна Ягупова, і наша збірна перед останньою перервою в матчі була більш ніж переконливо попереду — 70:46. Зрештою Курасова завершила гру з 19-ма очками, здобутими за 17 хвилин, Ягупова набрала 20 очок,

що допомогло українській збірній перемогти з рахунком 92:76. Головний тренер жіночої збірної України Вадим Чечуро підсумував перемогу своїх підопічних: «Це був останній шанс для Німеччини, вони сильно почали. Старт матчу показав, що це дуже хороша команда. Після першої чверті ми вийшли в гру крок за кроком. Наш захист став краще оборонятися, і ми закинули багато важливих м'ячів у кошик суперниць». Таким чином, вітчизняна національна команда з чотирма перемогами в чотирьох матчах нині очолює групу D, тож у наступних двох поєдинках з командою Чорногорії змагатиметься за перше місце в групі ■

Олег Верняєв отримав нагороду найкращого спортсмена травня

■ Гімнаст вдруге у кар'єрі завоював престижну відзнаку від НОК України

Вітчизняний НОК традиційно провів нагородження найкращого спортсмена місяця. Цього разу було відзначено гімнаста Олега Верняєва. Президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка вручив переможцю диплом, статуетку та грошову премію. Наставник гімнаста Геннадій Сартинський також отримав заслужені винагороди як найкращий тренер травня.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

З ЧЕМПІОНАТУ Європи, що відбувся у болгарській Софії, Олег Верняєв повернувся з трьома медалями. Українцю не було рівних у вправах на брусах, завдяки чому наш гімнаст вперше у своїй кар'єрі посів найвищу сходинку першості Старого Світу. Ще двічі Олег підіймався на п'єдестал пошани в опорно-му стрибку та командній першості.

Втім, усі ці перемоги далися спортсмену дуже нелегко. Про це під час нагородження розповів Президент НОК України Сергій Бубка. «Думаю, не всі знають, що напередодні європейської першості Олег отримав травму, але у Софії продемонстрував справжній бійцівський характер та віру у власні сили», — зазначив пан Бубка. — Спортивна гімнастика —

один із медаленосних видів спорту в нашій країні. Ми всі пам'ятаємо видатних гімнастів різних поколінь — Ларису Латиніну, Бориса Шахліна, Ніну Бочарову, Поліну Астахову, Рустама Шаріпова, Валерія Гончарова, Лілію Подкопаєву та багато інших наших співвітчизників, які вписали свої імена в історію світового спорту. Мені приємно кон-

Президент НОК Сергій Бубка (ліворуч) привітав Олега Верняєва (праворуч) зі званням найкращого спортсмена травня

статувати, що є послідовність поколінь, і у нас є нові таланти. Яскравий приклад — це наш сьогоденішній герой». Також на Олега Верняєва чекала ще одна несподіванка — під час урочистостей заступник міністра молоді та спорту України Ніна Уманець вручила спортсмену посвідчення «Заслуженого майстра спорту України». Зі свого боку, найкращий спортсмен травня та його наставник подякували президенту НОК України

за постійну підтримку. «Дуже вдячні НОК за те, що завжди допомагає нам. На всіх стартах намагаємося показувати високий результат. Думаю, з чемпіонату світу також привеземо медалі», — додав Олег Верняєв. Варто зазначити, що для спортсмена це вже друге подібне високе визнання. Минулого разу у листопаді 2012 року гімнаст був оцінений Національним олімпійським комітетом як найкращий спортсмен України ■

Нові тарифи – старе ЖКГ

■ Чи вплине підвищення вартості комунальних послуг на їх якість

Невдовзі відбудуться чергові зміни у тарифікації послуг житлово-комунального господарства. Нові ціни на електроенергію, водопостачання, газ та опалення вразять не тільки око, а й вдарять по кишені простих киян. Водночас мер Віталій Кличко заявив, що комунальні тарифи мають стати прозорими та зрозумілими, й запевнив, що столична влада не залишиться осторонь соціально незахищених киян.

До того ж саме підняття тарифів не вирішить усіх проблем галузі, які накопичувались роками — питання необхідно вирішувати комплексно. Що потрібно робити у цьому напрямку, розбирався «Хрещатик».

Олена ЛАРИНА | «Хрещатик»

Обґрунтованість та прозорість

Міська влада визнає, що тарифи за комунальні послуги повинні бути економічно обґрунтовані. Адже це є в тому числі вимогою МВФ, і без цього уряд не зміг би отримати кредити для стабілізації економічної ситуації в країні. Нагадаємо, з 1 травня ціни на газ для населення вже зросли більш ніж у 1,5 разу, а загальний розмір підвищення, за підсумками трьох найближчих років, складе 101,6 %.

Київський міський голова Віталій Кличко при цьому запевняє, що не допустить, аби під прикриттям слів про кризу громадяни платили за неіснуючі послуги. «Прошу Департамент ЖКГ спільно з Департаментом соціальної політики подати детальне обґрунтування всіх складових тарифу, щоб ціна на кожну послугу для киян була прозорою і зрозумілою. Кияни повинні знати, за що вони платять. Тим більше, що на нас чекає підняття тарифів. Минулого тижня Національна комісія з регулювання ринків житлово-комунальних послуг підняла тарифи для близько 30 міст, а цього тижня це станеться і для Києва», — заявив Віталій Кличко цього понеділка під час наради за участі керівників департаментів КМДА та голів райдержадміністрацій.

Водночас мер Києва наголосив, що столична влада не залишиться осторонь соціально незахищених киян. «Я прошу Департамент ЖКГ спільно з Департаментом соціальної політики розробити дієвий механізм захисту соціально незахищених груп населення. Прошу роз'яснити цей механізм киянам та забезпечити ефективну роботу з нарахування субсидій та компенсацій на оплату житлово-комунальних послуг в нових умовах», — зазначив він. Київський міський голова також звернувся до Департаменту ЖКГ, щоб там до кінця тижня надали звіт про виконану роботу з про-

філактики та ремонту інженерних мереж та про стан підготовки до опалювального сезону загалом.

Обіцяного три роки чекають

Підвищення тарифів мало б означати і підвищення якості обслуговування громадян. Але цієї якості доведеться чекати, бо наразі система ЖКГ знаходиться в катастрофічному стані. Та хоча б часткова модернізація місцевого господарства проводиться. Наразі ПАТ «Київенерго» вже розпочало ремонтні роботи зношених мереж централізованого опалення та гарячого водопостачання. Перед початком опалювального сезону 2014—2015 років планується замінити 70 км тепломережі. Водночас цифри цього року, у порівнянні з минулорічними обсягами (близько 130 км труб), значно менші через велику заборгованість споживачів. За словами директора СВП «Київські теплові мережі» Євгена Глушака, на сьогодні великими боржниками є місцевий бюджет, житловий сектор,

а також підприємства. «Обсяг ремонтних робіт все ж таки залежить від того, як споживачі та підприємства платять за використані послуги. Працівники компанії роблять все можливе для того, щоб підготувати енергетичний комплекс столиці до опалювального сезону. Але величезна заборгованість споживачів за теплову енергію ставить під загрозу всі заходи з ремонту та реконструкції теплового господарства. Станом на 1 червня 2014 року борг споживачів за теплову енергію становить понад 1,9 млрд грн. Саме ця цифра не дозволяє нам залучати власні оборотні кошти для реалізації даних програм. Ми обмежені в своєму ресурсі, у тих масштабах, які могли б виконувати», — підкреслив він.

На підставі даних про стан мереж в кожному районі Києва було розроблено топ-100 найбільш складних ділянок, які потребують термінового ремонту. Серед проблемних районів міста, які в першу чергу потребують заміни тепломагістралі та розподільчих мереж, — Борщагівка, Нивки, Теремки, Троєщина. Усі ділянки були обрані ПАТ «Київенерго» через високий рівень зношеності та пошкоджуваності і в тому числі, що ви-

черпали свій нормативний ресурс експлуатації — 25 років.

У свою чергу, заступник гендиректора Центру досліджень енергетики Вадим Гламаздин зазначив, що якщо говорити про теплопостачання, то в Києві є майже 2 400 км труб, з яких, за оцінками самого «Київенерго», зношено більше 60 %. Тобто їх треба замінювати, а не ремонтувати. «Але є нюанс — все теплове господарство Києва належить не «Київенерго», воно взагалі — то міське, і за ці всі та інші заходи повинно платити місто. Але воно цього не робить вже кілька років. Також у нас є «Київводоканал», і є такі дані: в Києві близько 4 000 км водопровідних труб і, за оцінками експертів, більше 60—80 % цих труб також зношені і їх треба замінювати», — зауважив пан Гламаздин.

Натомість радник голови правління ПАТ «АК «Київводоканал» з питань інформаційної політики Вікторія Яковлева зазначає, що 26 % всіх труб зношені на всі 100 %, але з них замінюється щонайбільше 12 км на рік.

Що стосується електропостачання, то там ситуація краща, ніж у всіх інших секторах житлово-комунального господарства. «Адже це, по-перше, все приватне, майже все, бо це належить «Київенерго», і до того ж є технічна можливість укладати угоди і працювати з тими, хто споживає, а не через ЖЕКи», — зауважують в Центрі досліджень енергетики.

«Комунальний» Майдан

Водночас експерти попереджають, що підвищення тарифів в нинішніх умовах може призвести до соціального колапсу. Загалом, за словами Вадима Гламаздіна, для того, щоб вийти з катастрофічної ситуації у сфері ЖКГ, потрібно змінювати підхід до питання з боку влади. Також він визнає, що сьогодні тарифи не покривають навіть половини собівартості послуг. У свою чергу, екс-міністр енергетики Іван Плачков бачить вихід із складної ситуації в секторі ЖКГ в нормалі-

зації бюджету міста та в інфраструктурних проектах. «Сьогодні тільки за електроенергію, за теплову енергію бюджетні організації Києва, які фінансуються з міського та районних бюджетів, заборгували близько 1,5 млрд грн. Протягом більш ніж півроку жодна школа, дитячий садок, установа чи адміністрація не розраховувалися за електроенергію», — зазначив він. До слова, якщо раніше для бюджетних організацій тарифи були набагато нижчі, ніж для інших юросіб, то тепер вони встановлені на одному рівні.

За словами Вікторії Яковлевої, київські ЖЕКи також винні «Київводоканалу» майже 1 млрд грн. «Кияни заплатили за послуги, а ЖЕКи, невідомо мені, з яких причин, нам ці кошти не платять. У нас зараз ідуть судові процеси», — зазначила вона та додала, що тариф на споживання води покриває 53—54 % собівартості, тому системний ремонт проводити нема за що.

Але, за словами директора аналітико-дослідницького центру «Інститут міста» Олександра Сергієнка, підвищення тарифів може викликати невдоволення з боку населення. Він зазначив, що в Україні немає правильного порядку формування тарифів. Наприклад, зараз в розвинених країнах є продуктивна система контролю вартості послуг водопостачання, тож експерт радить перейняти європейський досвід у цьому питанні. «Нехай навіть на це витратимо декілька років. Інакше несанкціоноване зростання вартості закінчиться комунальним Майданом», — упевнений експерт. До того ж зазвичай підняття цін на енергоресурси тягне за собою й здорожчання товарів та послуг при «заморожених» рівнях зарплат.

Тож залишається лише сподіватися, що якість послуг ЖКГ з часом підвищиться. Водночас експерти нагадують, що й самим українцям необхідно робити свій внесок, наприклад, бути економічними споживачами, контролювати увесь процес надання послуг та займатися питаннями енергозбереження ■

Фото з сайту www.kvedomost.com

«Труффальдіно із Бергамо» — на сцені оперети

■ У столиці презентували нове прочитання відомого мюзиклу

Минулого тижня в Національній опереті відбулася прем'єра вистави «Труффальдіно із Бергамо», на яку завітав і автор музики, видатний радянський композитор Олександр Колкер.

Марія КАТАЄВА | «Хрещатик»

МЮЗИКЛ поставлений за мотивами п'єси італійського драматурга Карла Гольдони «Слуга двох панів», написаної 1749 року в жанрі комедії дель арте. Історія про винахідливого юнака Труффальдіно, який влаштував особисте щастя двох господарів і своє власне, відома людям старшого покоління завдяки екранізації «Труффальдіно із Бергамо» 1976 року з Костянтином Райкіним і Наталею Гундаревою у головних ролях. В основу нової вистави покладений той самий матеріал — музика композитора Олександра Колкера та лібрето Володимира Воробйова і Кіма Рижова (у перекладі українською). «Я з великою надією і передчуттям очікував зустрічі, летів із Санкт-Петербурга до Києва як на крилах», — поділився враженнями 80-річний композитор. І розповів про родинні зв'язки з Україною: його мати народилася в Могильові-Подільському, а батько — в Одесі. Крім того, в одеському театрі мюзикмедії в 1970–80-х роках ставили мюзикли Колкера. 40 років тому в столичній опереті попрацював він і з режисером Едуардом Митницьким, який сьогодні є керівником Театру драми і комедії на Лівому березі. Чо-

му італійська комедія? «Я мав досвід роботи з серйозною літературою і драматургією, зокрема з п'єсами Олександра Сухова-Кобиліна «Весілля Кречинського», «Справа», «Смерть Тарелкіна», — згадує композитор. — Тож вирішив доторкнутися до чогось більш легкого і веселого».

За сюжетом Труффальдіно наймається служкою до Федеріго Распоні, за постаттю якого, насправді, ховається його сестра Беатріче. Брата вбив її коханий Флоріндо, який змушений переховуватися у Венеції від правосуддя, а дівчина приїхала до цього ж міста до батька нареченої брата повернути борг. Як виявилось, Федеріго у Венеції зовсім не раді, адже його наречена Кларіче закохалася в іншого. Бажаючи заробити, спритний хлопець Труффальдіно паралельно наймається служити і до Флоріндо, що призводить до плутанини з подарунками і комічних випадків.

Комедія дель арте, що притаманна італійському народному театру доби Відродження, вельми непроста: її персонажі є втіленням комічного гротеску і буфонади, актори грали у масках і постійно імпровізували. «Комедія дель арте — це безперервний рух, швидкі зміни подій, миттєві реакції. Сама музика диктує швидкий темпоритм, динаміку додає віршована форма текстів, — зауважив режисер-постановник Богдан Струтинський. — Нам хотілося передати відчуття карнавалу, що є в пластиці і костюмах. Займалися розшифровкою архетипів персонажів — наприклад, Труффальдіно більш знайомий нам як Арлекін». За словами диригента-постановника Дмитра Морозова, працю-

вати з матеріалом живої легенди було дуже відповідально, проте він намагався відійти від того, що було раніше, і зробити власне прочитання авторського тексту. «Виставі властива «рвана» хореографія, — розповів балетмейстер Вадим Прокопенко. — Балет як своєрідна дель-артівська «плазма», проходячи крізь виставу, допомагає створити атмосферу Венеції». На сцені герої виконують різні трюки, наприклад, стоять на голові та стрибають з містка. Опанувати хореографічні елементи і мистецтво фехтування довелося й артистам хору. За декорації та костюми відповідала Ірина Давиденко: на сцені відтворено види Венеції зі справжнім містком і гондолами, подвір'я й ошатні зали, а для артистів пошили камзولي за зразками тодішнього крою.

Неабиякі випробування довелося пройти і виконавцям головних ролей. Дмитро Шарабурін (Труффальдіно) підкреслив необхідність спортивної підготовки, адже його герої постійно перебувають у русі. «Намагався передати заряд позитивної енергії й різноплановість, — говорить він. — А також поєднати складність виконання і легкість характеру персонажа». А Ірині Беспаловій-Примак (Беатріче) випало перевтілюватися в чоловіка і навчитися фехтувати. «Заглиблення в ту епоху було дуже захопливим, — згадує вона. — Мені потрібно було зрозуміти внутрішній світ чоловіка, змінювати тембр голосу, пластику, ходу. Костюми і шпага дуже допомагали».

Оцінити ж пригоди Труффальдіно з Бергамо в опереті глядачі зможуть вже в наступному театральному сезоні ■

У новому балеті Раді Поклітару розгортається трагічна історія про неіснуючу жіночу дружбу

Жінки в танці

■ «Київ Модерн-балет» підготував прем'єри

Наприкінці сезону в Київському муніципальному академічному театрі опери і балету для дітей та юнацтва покажуть одразу два нових балети, присвячених жіночим історіям, — «Жінки у ре мінорі» керівника «Київ Модерн-балету» Раді Поклітару та «Видіння Рози» його учня Олексія Буська.

Наталка ГАЙ | спеціально для «Хрещатика»

РАДУ ПОКЛІТАРУ вирішив взятися за класику: спочатку хореограф-балетмейстер думав зробити постановку на музику Моцарта, але врешті обрав Перший концерт для клавіра з оркестром ре мінор Йоганна Себастьяна Баха. Адже, як він зізнається, закоханий у цю музику ще з 1993 року і сподівається, що «роман» взаємний. Ще одним джерелом натхнення під час роботи стала п'єса «Дім Бернарда Альби» Федеріко Гарсія Лорки, жіноча драма про долю деспотичної матері і її п'яти незаміжніх дочок. Іспанською пристрасстю і експресією наповнений і сам балет «Жінки у ре мінорі». На сцені розгортається трагічна історія про неіснуючу жіночу дружбу: під поліфонії Баха танцівники демонструють всю гаму почуттів, від заздрості до ненависті. За сюжетом у виставі — 16 головних героїнь, партії дівчат виконують також і чоловіки. «Уніфікувати їх узявся художник по костюмах Дмитро Бурята, створивши силует, стилізований під добу середньовіччя — з корсетом і пишною спідницею.

Другий прем'єрний одноактний балет — «Видіння Рози» учня Раді Поклітару, балетмейстера Олексія Буська. «Це вже добра тенденція, коли всередині колективу з'являються талановиті хореографи, — говорить Раді Поклітару. — І у них є всі можливості для повноцінної постановки на великій сцені». Для Олексія вистава не є дебютом, минулого року він поставив спектакль «Пори року», який номінувався як кращий режисерський дебют на престижній театральній премії «Київська пектораль». Так само, як і в «Порах року», балетмейстер залучив до співпраці сучас-

ного композитора Олександра Родіна. На створення нової вистави «Видіння Рози» Олексія Буська надихнув легендарний балет «Російських сезонів Дягілєва» «Видіння троянди» («Le Spectre de la rose») на музику Карла Марії фон Вебера. Це історія про дівчину, яка заснула після першого в житті балу і уві сні танцювала з примарою троянди. В постановці ж Олексія Буська історія сумніша: Розою звучить невеличково хвору дівчину, мати якої щодня ставить їй стару платівку (єдине, що може заспокоїти дочку). «Спочатку це була історія про хвору дівчинку, ув'язнену у тілі, потім — про матір, яка самовіддано присвячує життя дочці, — розповідає балетмейстер. — В цілому ж це вистава про душу, страждання, народження і смерть». Окрім двох головних героїнь — матері в чорному і дочки Рози в білому, у виставі з'являється ще злодій (його грає сам Олексій Бусько). До речі, виконуватимуть балет у супроводі оркестру.

Завершувати театральний сезон прем'єрами для КМАТОБу стало вже майже традицією. Минулого року «Київ Модерн-балет» попрощався з глядачами виставою «Лебедине озеро. Сучасна версія» ■

В ИСТАВА

Балети «Видіння Рози», «Жінки у ре мінорі»

Коли: 19 червня о 19.00

Де: Київський муніципальний академічний театр опери і балету для дітей та юнацтва, вул. Межигірська, 2, (044) 425-42-80

Вартість квитків: 40–200 грн.

В центрі вистави — історія про винахідливого юнака Труффальдіно, який влаштував особисте щастя двох господарів і своє власне

Фото Бориса КОРТУСЕНКА

У Техасі зведено пряниковий будиночок величезних розмірів

ЇСТИВНА «будівля» містить у собі майже 36 мільйонів калорій, а за площею вона перевершує багато звичайних будинків.

Виявляється, для побудови такої оригінальної хатинки потрібно було понад 3 тонни борошна вищого гатунку й цукрового піску, а також 7200 яєць, близько 22 тисяч цукерок і ще 800 кілограмів свіжого вершкового масла. Майже всі складові були пожертвовані добродійниками. Бригадою будівельників був зведе-

ний лише каркас зі спеціальних будматеріалів, решта будиночка складається з їстівних матеріалів, повідомляє unrealis.ru.

Білл Хортон, який є одним із творців незвичайного проекту, відзначив, що в пряниковому будиночку є все, крім водопостачання.

Спорудженням солодкого будинка займалися місцеві ентузіасти. Всі гроші, виручені за екскурсії, будуть перераховані на рахунок лікарні Святого Йосипа. За 7 днів вже було зібра-

но понад 150 тисяч доларів. Квиток для дітей обійдеться в 2 долара, а для дорослих — в 3 долара ■

Там, де серцю добре!

Kyiv, 98 FM

Ліцензія Національної Ради України з питань телебачення та радіомовлення НР № 1188-м від 12.11.2010 р.

сканворд

	Чехов, ініціали	частина обличчя	кит. музичний інструмент, вид флейти	укр. поет, «Сліпці», «Смерть Гамлета»						
Х	Р	Е	Щ	А	Т	И	К	Бог кохання (миф.)		положення у шахах
								зведення правил, устав		
								наука про яйця		
								степовий гризун		
фін. письменник, «Дочка пастора»			прилад для визначення відстані (морс.)	спутник Юпітера (астр.)	з'єднує голову з тулубом	велика сітка (мор.)				переносне житло в Азії, Сибіру
томатний...			рис, і просо		волосся над губою					
укр. культурно-просвітницька організація								керівна настанова	літня спека	кораловий острів з лагуною
катковий нектар								основи чого-небудь	«Ой ... гопака! полюбила козака!»	
			форма звертання до дівчини			інд. письменник, художник, композитор, поетик 20 ст.				
			«Моя прекрасна леді» — композитор							
					філософська наука про мораль	солодкий анісовий лікер				сварлива дружина Сократа
			презент							

Склали Оксана БАРКІНА

Відповіді на сканворд на 7-й стор.

Хрещатик

Газета заснована 7 вересня 1990 року. Перерестрована в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року. Свідоцтво серії КВ №3620

Щоденна міська газета

Засновник — Київська міська Рада В. о. головного редактора Максим ФІЛІПОВ

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС

ЩОДЕННОГО ВИПУСКУ (ВТ, СР, ЧТ, ПТ)

61308

ЧЕТВЕРГОВОГО ВИПУСКУ (З ПРОГРАМОЮ ТБ)

22094

Internet: www.kreschatic.kiev.ua
E-mail: info@kreschatic.kiev.ua

01001, м. Київ-1, вул. Володимирська, 51-б

Телефон для довідок 502-34-37, факс: 235-01-93

Телефони рекламного відділу: 234-21-84, 531-91-05, факс: 235-61-48

Телефон відділу розповсюдження та реалізації: 234-27-35

Internet: www.kreschatic.kiev.ua E-mail: info@kreschatic.kiev.ua

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на "Хрещатик" обов'язкове.

Рукописи не рецензуються і не повертаються.

Матеріали зі знаком (П) та під рубрикою "Конфлікт" друкуються на правах реклами.

Набір, верстка та кольороподіл: комп'ютерний центр газети "Хрещатик".

Віддруковано: "МЕТА-Поліграф", м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.

виходить у вівторок, середу, четвер та п'ятницю

Загальний наклад 131855. Замовлення 35905

гороскоп

19 червня

ОВНИ

це день усамітнення та спочинку від мирської суєти. Якщо немає термінових справ, зась насилувати себе турботами, їм ні кінця ні краю, візьміть тайм-аут! Слід шукати індивідуальний бальзам для душі, що вдасться на славу, тоді психологічна релаксація пройде чудово.

ТЕЛЕЦІ

палкі надії — то неясний берег сподівань, що манить і дурить... Завершуйте розпочаті справи, нині ніхто і ніщо не стане перешкодою на вашому шляху. Доцільно підвести підсумки минулого, де інтуїція послужить найкращим помічником та консультантом.

БЛИЗНЯТА

обмежтеся реалізацією поточних намірів та виконанням найактуальніших справ, а майбутнє саме за себе поклопочеться. Не хваліться, язик — ваш ворог, спроби заявити про себе та скоріше просунутися по кар'єрних сходах є безперспективними.

РАКИ

утримайтеся від пліток та осуджень, розслабтеся і не форсуйте події, прагнучи досягти конкретної цілі. Космосом дозволяється влаштувати «вихідний» та попестити себе, любих, звільнивши запаморочливу голову від клопотів.

ЛЕВИ

облиште штурм ділових та фахових барикад, прищипьте язика й проведіть день в тиші та спокої. Через брак енергії, зануреність у власні переживання ви неспроможні активно включитися у роботу.

ДІВИ

годі чекати від оточення послідовності та надійності. У нього сім п'ятниць на тиждень! Особи, на яких покладається, є іграшками спонтанного настрою та бурхливих фантазій, що страшенно вас дратуватиме.

Астролог Любов ШЕХМАТОВА

ТЕРЕЗИ

розважайтеся, любіться та наповнюйте серце наснажливими враженнями, сприймаючи життя як театралізоване дійство, де у вас достатньо таланту бути актором, режисером, продюсером.

СКОРПІОНИ

надто серйозні та зациклені на проблемах, досить гріти чуба за кількох, ділове життя завмирає, присвятіть день дозвілля. Втім, галаслива компанія, велелюдні місця вам не підходять. Найкраще розвіятися пощастить у теплій інтимній обстановці, на природі.

СТРІЛЬЦІ

відчуватимуть стрімкий спад фізичної енергії. Нічого катастрофічного, зате з'явиться потреба для підведення підсумків своєї діяльності. Треба зробити висновки з помилок, покаятися в гріхах.

КОЗЕРОГИ

робочий ентузіазм фонтанує, однак слід взяти паузу. Приспійте вольові зусилля і залишайтеся у ролі пасивного спостерігача, нехай події розвиваються природним чином. Можете поводитися на крилах фантазій, помріяти про майбутнє, поспілкуватися задушевно з близькими людьми.

ВОДОЛІЙ

на романтичній хвилі, однак для флірту час невдалий. Ви як губка всмоктуєте з навколишнього простору все підряд, що загрожує засмітити душу негативом. Тому обходьте десятою дорогою місця, де панує антагонізм, непорядність, палають конфлікти, а прямуйте туди, де світить сонце миру та любові!

РИБИ

готові з радістю засередитися на індивідуальних потребах, не звертаючи особливої уваги на вимоги, думки та критику інших людей, що свідчить про крайній егоїзм.